

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Από στιγμή σε στιγμή, αναμένεται η απόφαση του Μικτού Ορκωτού Εφετείου Λάρισας για τον δολοφόνο του Νίκου Τεμπονέρα. Δικαίως θα πληρώσει. Γιατί όμως μόνο αυτός ; Πολιτικές ευθύνες δεν υπήρξαν ;

ΑΘΗΝΑ, 18 ΜΑΗ 1994 - τεύχος 92

εξακολουθείστε να μην πληρώνετε φόρους...

Το ελληνικό κράτος έχει ξεπεράσει τα όρια του θράσους του. Οι κρατικοδίαιτοι γραφειοκράτες και καπιταλιστές καλούν Αμερικάνους και Ευρωπαίους φοροεπιστήμονες και τεχνοκρατες για να εκσυγχρονιστούν στους τροπους καταλήστευσης και ταξικής ανασυγκρότησης.

Μιλάνε για τα ελλείμματα και τις ανάγκες του δημοσίου εκείνοι που ασύστολα πλουτίζουν από μίζες και ειδικές εξυπηρετήσεις, αυτοί που τα συντηρούν και τα επαυξάνουν με την πολιτική τους για να κερδίζουν οι τράπεζες, οι μεγάλες εταιρίες και οι ξένες πολυεθνικές.

Εχουν την αναίδεια να ζητούν λεφτά όταν χιλιάδες έχουν πεταχτεί στην ανεργία και στην εξαθλίωση (όχι μόνο εξαιτίας των ιδιωτικοποιήσεων αλλά και) από αυτήν ακριβώς τη φοροληστρική επιδρομή σε χιλιάδες μικροεπιχειρήσεις και στους αγρότες.

Αφαιμάζουν τα χαμηλότερα κοινωνικά στρώματα για να πληρώνουν τους προπαγανδιστικούς και τους κατασταλτικούς μηχανισμούς που προστατεύουν τους ίδιους και τα συμφέροντά τους.

Ας μην τους αφήσουμε να ζουν άλλο εις βάρος μας

... μην εξαπατάσθε από τις κρατικές διαφημίσεις

Σ Τ Α Υ Ρ Ο Λ Ε Ξ Ο   No.20

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1							■			
2			■							
3				■			■			
4			■						■	
5		■			■					
6				■					■	
7			■							
8				■					■	
9			■			■				
10	■						■			

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ
1.Πόλη της Πελοποννήσου που, κατά τον 19ο αιώνα, παρουσίαζε έντονη Αναρχική δραστηριότητα - Γυναικείο όνομα. *** 2.Συνεκφερόμενα, σημαίνουν "κλίση" - Γνωστό το... άλας. *** 3.Τα αρχικά της οργάνωσης του γιατρού Βασίλη Τσιρώνη - Το 21 με γράμματα - Μπορεί να είναι ερωτηματικό ή αναφορικό. *** 4.Γράψτε ΣΡ - Γερμανική πόλη, που σε παλιότερους χάρτες αναφέρεται σαν Ακυίσγρανον (απ'το λατινικό Aquisgranum) (ανάποδα). *** 5.Αρθρο - Τον είχε δήμαρχο η Πάτρα. *** 6.Αίσθηση - Το αντίθετο του "λύνω" (ανάποδα). *** 7.Ο οποίος (ανάποδα) - Αυτά είναι ακάθαρτα. *** 8.Αντίπαλοί του είναι οι "Μαχητές της Ελευθερίας του Ωλστερ", γνωστότεροι σαν UFF. - Μπορεί να είναι χρονικό ή αιτιολογικό. *** 9.Υποθετικό της δημοτικής - Το αρχαίο ομόλογο του προηγουμένου - Στο μικρό ρίχνουμε τις στάχτες των τσιγάρων μας (ανάποδα). *** 10. Πολιτεία του Μεξικού που κατακτήθηκε, τον 19ο αιώνα, απ'τις ΗΠΑ - Κρητική ομάδα (ανάποδα).

ΚΑΘΕΤΑ
1.Την πουλάνε οι νταβατζήδες κι οι μεγάλες δυνάμεις. *** 2.Πρόθεση - Μεγαλοβιομήχανος (απ'τις ΗΠΑ) που συνέδεσε το όνομά του με την "αλυσσίδα παραγωγής" και τον "καταμερισμό εργασίας". *** 3.Η πρώτη λέξη βυζαντινού εμβατηρίου που ακούγεται ακόμη,στους τελευταίους "χαιρετισμούς". *** 4.Η γη των... Δωριέων - Δείχνει - Πρόθεση προ φωνήεντος. *** 5.Αυτός ο στόλος δεν έχει καμμιά δουλειά στη Μεσόγειο (αιτιατική) - Αλλη λέξη για το "εντάξει". *** 6.Σοβιετικός εργάτης το όνομα του οποίου έγινε ταυτόσημο με τον "μαζωχιστή εργαζόμενο". *** 7.Μερικές φορές είναι "ούριοι". *** 8.Σ'αυτήν αφιέρωσε τη ζωή του ο Καταλανός Αναρχικός Francisco Ferrer i Guardia (εκτελέστηκε το 1902). *** 9.Επιφώνημα-ψωμοτύρι των Αγγλοσαξώνων (ανάποδα) - Η τέταρτη νότα (ανάποδα). *** 10.Αυτόν τον πολίτη εξακολουθεί να τον δικάζει το στρατοδικείο.

Λύσεις σταυρολέξου No.19 (τεύχος 90).

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Φ	Ι	Σ	Ε	Ρ	■	Γ	Σ	Ε	Ε
2	Ο	■	Π	Ρ	Α	Σ	Ο	■	Ι	Π
3	Ρ	Ι	Α	■	Δ	Υ	■	Δ	Σ	Α
4	Τ	Σ	Ι	Γ	Α	Ρ	Α	Σ	■	Ν
5	Ο	Κ	Σ	Α	■	Ο	Π	■	Ι	Α
6	■	Ρ	■	■	Α	■	Ο	Ι	Κ	Σ
7	Χ	Α	Ι	Υ	Μ	Α	Ρ	Κ	Ε	Τ
8	Α	■	Σ	Π	Ο	Ρ	Ο	■	Τ	Α
9	Μ	Ε	Τ	Α	Ν	Α	Σ	Τ	Ε	Σ
10	Ο	Μ	Ο	■	Ι	Χ	■	Ι	Σ	Η

++

ΟΚΤΩ ΧΡΟΝΙΑ ΠΕΡΑΣΑΝ ΑΠΟ ΤΟ "ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ" ΠΥΡΗΝΙΚΟ ΑΤΥΧΗΜΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ, ΟΤΑΝ ΕΞΕΡΡΑΓΗ Ο ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΗΡΑΣ ΤΟΥ ΤΣΕΡΝΟΜΠΙΛ ΤΗΣ ΟΥΚΡΑΝΙΑΣ.

Ο τύπος, τα ΜΜΕ, αλλά και οι επιστήμονες, οι ειδικοί, οι εμπειριγνώμονες ανακαλύπτουν, με τρόμο, τώρα, τις φρικιαστικές συνέπειες.

ΣΤΑ ΕΠΟΜΕΝΑ ΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΙΑ,ΜΑΣ ΛΕΝΕ,ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΕΝΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΘΑ ΕΧΟΥΝ ΠΡΟΣΒΛΗΘΕΙ ΑΠΟ ΚΑΡΚΙΝΟ --- ΜΟΝΟ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ !

Ποιός θυμάται,ωστόσο,πως οι μόνοι που αντέδρασαν τότε,δάρθηκαν,πιάστηκαν,δικάστηκαν,φυλακίστηκαν,επειδή ήταν ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ;
ΚΑΙ ΠΟΙΟΣ ΣΚΕΦΤΕΤΑΙ ΟΤΙ ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ, ΠΟΥ ΕΤΡΩΓΑΝ ΦΡΑΟΥΛΕΣ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΙΣ ΚΑΜΕΡΕΣ ΤΩΝ ΜΜΕ,ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΝΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ;

Δεν πειράζει,όμως. Ο καρκίνος,που δεν σέβεται ούτε τους υπουργούς,δεν πρόκειται να ξεχάσει κάποιους επιστημονίσκους...

ΤΟ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ" : ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ.

Μια άλλη άποψη
του Σ.

Τον τελευταίο καιρό παρατηρείται ένα φαινόμενο στην ελληνική κοινωνία, που πρέπει να προβληματίσει κάθε γνήσιο επαναστάτη και αντεξουσιαστή αυτής της χώρας.

Διαδηλώσεις με την ευλογία της "σοσιαλιστικής" κυβέρνησης που με, διαταγή του εκάστοτε Νομάρχη, κλείνει τα σχολεία κάθε βαθμίδας (Δημοτικά, Γυμνάσια, Λύκεια) και τα κατεβάζει στις συγκεντρώσεις για την Ελληνικότητα της Μακεδονίας, υπό την αιγίδα του Μητροπολίτη και του παπαδαριού, αλλά και του εκάστοτε "προοδευτικού" Δημάρχου (π.χ. Στ.Λογοθέτη του Πειραιά, αψίμου Πασοκίζοντος, κλπ.).

Το φαινόμενο συμμαχιών ετερόκλητων ομάδων και παραγόντων για το Μακεδονικό ζήτημα και με τα πανώ της "Χρυσής Αυγής" (βλέπε εφημερίδες), γνωστών τραμπούκων, προβληματίζουν κάθε υγιώς σκεπτόμενο πολίτη, που βλέπει την κοινωνία να γλυστρά ολοταχώς σε φαινόμενα εθνικιστικά και σωβινιστικά (ή μήπως "εθνικοσοσιαλιστικά" ;).

Θα προσπαθήσουμε να δώσουμε, σ'αυτό το σημείωμα, μια σύντομη ιστορική και πολιτική ανάλυση του λεγομένου Μακεδονικού ζητήματος.

Η όλη υπόθεση ξεκινάει με την κάθοδο των Σλαβικών και Αβαρικών φυλών από τις στέπες της Μέσης Ασίας, που σταματούν, τον 5 - 6ο αιώνα μ.Χ., στα σύνορα με την Βυζαντινή αυτοκρατορία και με την μετέπειτα διείσδυση των Σλάβων στο Βυζαντινό κράτος, με την ίδρυση οικισμών και χωριών, όχι μόνο στη Βορειοδυτική Ελλάδα - η Βορειοανατολική Ελλάδα είχε, ήδη, λόγω γειτνίασης, βουλγαρόφωνους κατοίκους - αλλά και νοτιότερα, στην Θεσσαλία, στη Ρούμελη και στην Πελοπόννησο. Σλαβικά τοπωνύμια, που μαρτυρούν την διείσδυση και ίδρυση οικισμών μέχρι τον 10ο αιώνα από Σλάβους στη Νότια Πελοπόννησο, υπάρχουν μέχρι σήμερα και αρκετές μονογραφίες ερευνητών έχουν γραφεί γι'αυτά.

Η εκδίωξη των Βουλγάρων από τα εδάφη της Βυζαντινής αυτοκρατορίας, από τον Βασίλειο Β', τον επονομαζόμενο και Βουλγαροκτόνο, στα σημερινά περίπου σύνορα και ο εν συνεχεία προσηλυτισμός των Βουλγάρων και Σλάβων στην Ορθόδοξη Εκκλησία και η συμμαχία τους με την Βυζαντινή αυτοκρατορία, ως ακρίτες (συνοριακοί φρουροί) των εδαφών τους και ως φόρου υποτελείς, σηματοδότησαν μιαν ήρεμη συμβίωση στον Ελληνικό χώρο και μια οικονομική και εμπορική διείσδυση, μέχρι τον 15ο αιώνα, οπότε οι Σλαβικοί οικισμοί αφομοιώθηκαν και εξελληνίσθηκαν πλήρως.

Το τέλος της Βυζαντινής αυτοκρατορίας και η είσοδος των Οθωμανών στην Βαλκανική χερσόννησο, με την κατάκτησή της για 5 περίπου αιώνες, συγκρότησαν το τεράστιο πολυεθνικό κράτος της Οθωμανικής αυτοκρατορίας που περιλάμβανε, εκτός της Μικράς Ασίας, Συρίας κλπ., την Ελλάδα, Βουλγαρία, Ρουμανία, Νοτιοσλαβία (Μοναστήρι, Οχρίδα κλπ.), Σερβία, Μαυροβούνιο (γνωστό και για τις Μαυροβουνιώτικες κουμπούρες του), Βοσνία - Ερζεγοβίνη, Κροατία, Αλβανία, φθάνοντας προ των πυλών της Βιέννης.

Ολο αυτό το πολυεθνικό κράτος διοικούνταν με το σύστημα των ηγεμονιών (Μολδοβλαχία - σημερινή Ρουμανία και Μολδαβία - με Φαναριώτες Ελληνες ηγεμόνες, φόρου υποτελείς στο Σουλτάνο) και των πασσαλικιών (ευρύτερες περιοχές διοίκησης, με επικεφαλής Τούρκους ή ντόπιους ιθαγενείς πασσάδες) και σαντζακίων (επαρχιών ευρύτερης γεωγραφικής διαίρεσης· τοπικοί ηγεμόνες στη Βουλγαρία, που ονομάζονταν Βογιάροι κλπ.).

Το σύστημα αυτό επέτρεπε την ελεύθερη επικοινωνία λαών, υπηρεσιών, πολιτισμικών και εμπορικών αγαθών (κάτι σαν τη σημερινή Ευρωπαϊκή Ενωση) και, ως εκ τούτου, την ελεύθερη εγκατάσταση, στο αχανές κράτος της αυτοκρατορίας, ατόμων και ομάδων διαφορετικής εθνολογικής σύνθεσης.

Ετσι, για να περιοριστούμε στο θέμα μας, Νοτιοσλάβοι (Σλαβικής καταγωγής) εγκαταστάθηκαν με άνεση στα σημερινά γεωγραφικά όρια της ελληνικής Μακεδονίας και δημιούργησαν ολόκληρα χωριά, κυρίως στη Δυτική Μακεδονία.

Παράλληλα, Βούλγαροι εγκαταστάθηκαν στην Ανατολική Μακεδονία και, σιγά-σιγά, επεκτάθηκαν και στην περιοχή Κιλκίς - Γιαννιτσών.

Ο πληθυσμός αυτός έζησε ειρηνικά με τους Ελληνες και τολμούμε να πούμε ότι η συγκατοίκηση αυτή αφομοίωνε πολιτισμικά τους Σέρβους και τους Βούλγαρους, συνέπεια δε αυτού ήταν οι μικτοί γάμοι και οι επιμειξίες που έφερναν προς τον Ελληνικό χώρο τους Σλαβόφωνους. Δίγλωσσα χωριά υπήρχαν σχεδόν σ'όλο τον γεωγραφικό χώρο της Μακεδονίας (Νοτιοσλαβία, Βουλγαρία, Ελληνική Μακεδονία). Για νά'μαστε δίκαιοι, στην ειρηνική αυτή συμβίωση βοηθούσε η κοινή Ορθόδοξη θρησκεία. (Οι Σουλιώτες, ορθόδοξοι Αρβανίτες του Σκεντέρμπεη, μετά την ήττα τους στην Αλβανία, για να γλυτώσουν, ήρθαν και κατοίκησαν στα βουνά του Σουλίου και αφομοιώθηκαν και έδρασαν σαν Ελληνες, αλλά κανείς σήμερα δεν λέει να τους στείλει στην Αλβανία).

Δεν έλειψαν, σ'αυτό το πολυεθνικό κράτος, προσπάθειες αποτίναξης του τουρκικού ζυγού· δεκάδες επαναστάσεις και εθνικά κινήματα έχει καταγράψει η Ιστορία σ'όλες τις Βαλκανικές χώρες. Ο Ρήγας, αυτός ο πολυεθνικός οραματιστής επαναστάτης, είχε πιάσει το νόημα μιας βαλκανικής εξέγερσης - "Βούλγαροι κι Αρβανίτες, Αρμένιοι και Ρωμιοί, Αράπηδες και Ασπροι, με μιαν κοινήν ορμή, για την Ελευθερία, να ζώσουμε σπαθί !" - και της Βαλκανικής Ομοσπονδίας, όταν η αφύπνιση εθνικών ομάδων επέτρεψε την δημιουργία εθνικών κινημάτων κατά χώρα.

Τα προβλήματα ξεκινούν με τον ερχομό του 19ου αιώνα, με την κατάρρευση της Οθωμανικής αυτοκρατορίας. Εχει προηγηθεί ο Μακεδονικός Αγώνας του 1904, με αφορμή την απόπειρα θρησκευτικής επέκτασης της Βουλγαρικής Ορθόδοξης Εξαρχείας προς τη Δυτική Μακεδονία και η προσπάθεια βίαιου εκβουλγαρισμού ελληνικών και σερβικών ντόπιων πληθυσμών, που οδήγησε σε αντίδραση τους Ελληνες Μακεδόνες, βοηθούμενους από τα μακεδονικά αντάρτικα σώματα, με τη βοήθεια του τότε επίσημου ελληνικού κράτους και η δράση αυτή περιόρισε τη βουλγαρική επιρροή μέχρι τον Αξιό ποταμό.

Η προσπάθεια της Αυστρουγγαρίας για διέξοδο στη θάλασσα, με την προσάρτηση της Βοσνίας - Ερζεγοβίνης το 1907, σε συμφωνία με τον υποχωρούντα Σουλτάνο Αβδούλ Χαμίτ, σηματοδοτεί μια μακρόχρονη πορεία ανακατατάξεων και διενέξεων στην περιοχή.

Η επανάσταση των Νεοτούρκων, το 1911, στην Τουρκία και ο εκθρονισμός του Σουλτάνου, ανοίγουν την όρεξη στη Βουλγαρία του Συμεών, που προσαρτά την Ανατολική Μακεδονία και Θράκη, βρίσκοντας διέξοδο στην θάλασσα και δημιουργώντας τη Μακεδονία του Πιρίν, που περιλάμβανε την Ανατολική Ρωμυλία, βόρεια της οροσειράς του Αίμου και την Ανατολική Μακεδονία, από τον ποταμό Αξιό και πέρα.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

ΤΟ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ" : ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ.

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Με την έναρξη των Βαλκανικών Πολέμων, το 1912, όταν Ελλάδα και Σερβία κήρυξαν τον πόλεμο στην Τουρκία, η γρήγορη προέλαση του ελληνικού στρατού αποτρέπει την κατάληψη της Θεσσαλονίκης από τα σερβικά στρατεύματα, που είδαν την ευκαιρία να βρούν κι αυτοί διέξοδο στην θάλασσα.

Η δολοφονία του διαδόχου αρχιδούκα Φερδινάνδου, στο Σεράγεβο το 1914, από Σέρβους που δεν ανέχονταν την προσάρτηση της Βοσνίας - Ερζεγοβίνης στους Αψβούργους, σηματοδοτεί την έναρξη του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου. Δυο συνασπισμοί παίρνουν μέρος σ'αυτόν : οι Κεντρικές Δυνάμεις (Αυστροουγγαρία, Γερμανία, Ιταλία, όπου, ως νότιο αντίβαρο συνεπικουρούνται και από τη Βουλγαρία) και οι δυνάμεις της Αντάντ (Entente, δηλαδή "συνενόησης". Αγγλία, Γαλλία, Ρωσσία), όπου στο πλευρό τους συντάσσονται η Ελλάδα, ανοίγοντας το Μακεδονικό Μέτωπο και η Σερβία, που ασκεί τη βόρεια πίεση στις κεντρικές δυνάμεις. Η προέλαση του ελληνικού στρατού, το 1915, η ήττα των Βουλγάρων στην Ανατολική Μακεδονία και Θράκη, η εκδίωξή τους πέρα απ'την οροσειρά του Αίμου, η είσοδος ελληνικών στρατευμάτων στο Μοναστήρι της Νότιας Σερβίας και οι συνθήκες του Αγίου Στεφάνου και του Βουκουρεστίου, παγίωσαν τα σημερινά ελληνικά και βαλκανικά σύνορα.

Σημειώνουμε ότι, στις περιοχές της Ανατολικής Μακεδονίας και της Ανατολικής Ρωμυλίας, κατόπιν συμφωνίας, έγινε ανταλλαγή πληθυσμού μεταξύ Ελλάδας και Βουλγαρίας. Στην Ελλάδα παρέμειναν, όμως, πληθυσμοί βουυλγαρικής καταγωγής που συμβίωσαν με τους πρόσφυγες από τη Μικρά Ασία και τον Πόντο, μετα τη μικρασιατική καταστροφή του 1922. Ακόμη, Ελληνες δίγλωσσοι υπάρχουν σε χωριά, της Δράμας κυρίως, των Σερρών και της Καβάλας. Είναι "αυτοί" που κατά καιρούς, η Βουλγαρία θεωρεί ότι αποτελούν τους Μακεδόνες του Πιρίν.

Στη Δυτική Μακεδονία, αντιθέτως, δεν υπήρξε ανταλλαγή πληθυσμών, δεδομένου ότι η Σερβία, σαν σύμμαχη χώρα, δεν ήγειρε αξιώσεις. Ειδικά στους νομούς Φλωρίνης, Καστοριάς, Κοζάνης, Βερροίας και Εδέσσης, υπήρξαν χωριά με αμιγώς σλαβικό πληθυσμό, σαν Ελληνες πολίτες, και δίγλωσσα χωριά με μικτό πληθυσμό. Γεωγραφικά, λοιπόν, οι Ελληνες πολίτες σλαβικής καταγωγής θεωρούνται αυτόχθονες Μακεδόνες (τοπικός - γεωγραφικός όρος) ή Σλαβομακεδόνες και σε πολλές περιοχές οι Ελληνες κάτοικοι δεν είχαν άλλον όρο να χαρακτηρίσουν τους ντόπιους Σλάβους συγχωριανούς τους από το "αυτός είναι Σλαβομακεδόνας", όρος που χρησιμοποιείται και σήμερα.

υ συγχρωτισμός αυτός επέτρεψε μέχρι τη λήξη του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου την ειρηνική συμβίωση ελληνικών και σλαβικών πληθυσμών και, πρέπει να ξανατονίσουμε εδώ ότι, οι σλαβόφωνοι Ελληνες πολίτες υπήρχαν αδιάσπαστα από τον 6ο αιώνα κι ότι, ακόμη και στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, δεν υπήρξε Μακεδονικό ζήτημα για αυτονόμηση της ευρύτερης γεωγραφικής περιοχής. Μια προσπάθεια αναβίωσης της Μακεδονίας του Πιρίν έγινε στη διάρκεια της κατοχής, όπου, ως λεία πολέμου και εις αντάλλαγμα των υπηρεσιών της προς τον Αξονα, επετράπη στην Βουλγαρία η κάθοδος στην Ανατολική Μακεδονία και Θράκη.

Στο μεσοπόλεμο, υπήρξε μια απόπειρα αναβίωσης Μακεδονικού ζητήματος μεταξύ των ετών 1931-1935, κάτω από τις εξής παγκόσμιες και βαλκανικές συνθήκες, με βάση τα κομμουνιστικά κόμματα των χωρών αυτών :

Στη Βαλκανική Χερσόνησο, η επιρροή και τα συμφέροντα της Αγγλίας είναι διεθνώς κατωχυρωμένα με τις συνθήκες του Παρισιού (1923). Το ελληνικό κράτος το αποτελούν, κατά 95 %, αμιγείς ελληνικοί πληθυσμοί, μετά την ανταλλαγή των πληθυσμών μεταξύ Ελλάδας - Τουρκίας. Το υπόλοιπο 5 % το αποτελούν Μουσουλμάνοι τουρκικής καταγωγής στη Θράκη, Σλαβόφωνοι στη Δυτική Μακεδονία, Βουλγαρόφωνοι στην Ανατολική Μακεδονία. Τα καθεστώτα στην Ελλάδα, Βουλγαρία, Αλβανία και Σερβία βασιλικά και αγγλόφιλα κι οι μοναρχίες τους έχουν παλινορθωθεί με αγγλική απαίτηση. Στη Σερβία, λόγω του μωσαϊκού των εθνοτήτων, είναι υπό σερβική κυριαρχία η Κροατία, η Σλοβενία, η Βοσνία - Ερζεγοβίνη, η Βοϊβοντίνα (με ουγγρικής καταγωγής πληθυσμό), το Μαυροβούνιο και το Κοσσυφοπέδιο (με πληθυσμό αλβανικό). Το νότιο τμήμα, γεωγραφικά, ανήκει στη Βόρεια Μακεδονία, αλλά η Σερβία δεν το ονομάζει έτσι. Ονομάζει την επαρχία, Νοτιοσλαβία, γιατί η περιοχή αυτή έχει μωσαϊκό πληθυσμού, όχι ομοιογενές σαν των άλλων περιοχών και αποτελείται από Σέρβους, Αλβανούς, Κροάτες και Ελληνες.

------------- συνέχεια στην επόμενη σελίδα

ΤΟ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ" : ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ.

(συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα)

Η Γ' Κομμουνιστική Διεθνής, με γραμματέα τον Γκεόργκι Δημητρώφ, Βούλγαρο στην καταγωγή, με απόφασή της καλεί τα Κομμουνιστικά Κόμματα των Βαλκανικών χωρών να συμπεριλάβουν στο πολιτικό και επαναστατικό τους πρόγραμμα την κατάληψη της εξουσίας στην χώρα τους και τη δημιουργία Βαλκανικής Ομοσπονδίας από τις εξής χώρες : Σερβία, Βουλγαρία, Ελλάδα, Ρουμανία και Αλβανία. Στην απόφασή της αυτή προβλέπει αυτονομία για την Σλοβενία, Κροατία, Βοσνία-Ερζεγοβίνη, Μολδαβία και κάνει σαφή για πρώτη φορά λόγο για αυτονόμηση της Μακεδονίας, στον ευρύτερο γεωγραφικό χώρο, που περιλαμβάνει την (γεωγραφικά) ελληνική Μακεδονία, τη Νοτιοσλαβία και την πρώην Ανατολική Ρωμυλία της Βουλγαρίας (νότιο τμήμα).

Τα ΚΚ των χωρών αυτών υιοθέτησαν την απόφαση αυτή, γιατί δημιουργούσε πολιτικά προβλήματα, κυρίως, στα καθεστώτα των τριών χωρών, Σερβίας, Βουλγαρίας και Αλβανίας, όπου τα επαναστατικά κινήματα ήταν ισχυρά κατά των καθεστώτων, αλλά, δυστυχώς, το ΚΚΕ, με βάση το διεθνιστικό του καθήκον, υιοθετεί άκριτα την απόφαση αυτή και με την 4η ολομέλεια της Κεντρικής Επιτροπής (1931) κάνει λόγο για αυτοδιάθεση των Σλαβομακεδόνων και για ενσωμάτωσή τους στην αυτόνομη Μακεδονία της Βαλκανικής Ομοσπονδίας :

10. Ἡ Ἑλλάδα εἶνε κράτος ἰμπεριαλιστικό, πού κατέκτησε διά τῆς βίας ὁλόκληρες περιφέρειες κατοικημένες ἀπό ἄλλες ἐθνότητες (Μακεδονία καί Θράκη), πού τίς καταπιέζει καί τίς ὑποβάλλει σέ μιά ἀποικιακή ἐκμετάλλευση, πού καταδιώκει καί ἐξοντώνει τίς ἐθνικές μειονότητες (Ἑβραῖοι).

Τό ΚΚ τῆς Ἑλλάδας διακηρύττει ἐν ὀνόματι τῶν βασικῶν ἀρχῶν τοῦ μπολσεβικισμοῦ, γιά τή Μακεδονία καί Θράκη τό σύνθημα τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιάθεσης μέχρι πλήρους ἀποχωρισμοῦ ἀπό τό ἑλληνικό κράτος, τοῦ δικαιώματος γιά μιά ἀνεξάρτητη Μακεδονία καί Θράκη καί ὑποστηρίζει δραστήρια τήν ἐπαναστατική πάλη τοῦ πληθυσμοῦ τῶν περιφερειῶν αὐτῶν γιά τήν ἐθνική τους ἀπελευθέρωση. Τό Κόμμα καί μαζί του ὁλόκληρο τό προλεταριάτο τῆς Ἑλλάδας πρέπει νά διεξαγάγουν μιά συνεχῆ πάλη ἐνάντια στό ματωμένο καθεστώς, στό ὁποῖο ὑποβάλλεται ὁ πληθυσμός τῶν περιφερειῶν αὐτῶν ἀπό μέρους τῆς κεφαλαιοκρατίας καί τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους, ἐνάντια σέ ὅλες τίς ἐκδηλώσεις καταπίεσης καί ἐθνικῆς ὑποδούλωσης· γιά τήν ὑπεράσπιση τῶν ἀγωνιστῶν τῆς ἐθνικῆς ἀπελευθέρωσης πού ὑποβάλλονται στίς πιό ἄγριες καταδιώξεις. Ἐπίσης τό Κόμμα πρέπει νά διεξαγάγει μιά ἀκατάπαυστη πάλη ἐνάντια στό ἐξαιρετικό καθεστώς ἐναντίον τοῦ Ἑβραϊκοῦ πληθυσμοῦ, ἐνάντια στίς καταδιώξεις πού φτάνουν μέχρι τά αἱματηρά πογκρόμ καί νά πάρει δραστήριο μέρος στήν ὀργάνωση τῆς αὐτοάμυνας τοῦ ἐργαζόμενου Ἑβραϊκοῦ πληθυσμοῦ.

Τό Κόμμα θεωρώντας τό ἐθνικοεπαναστατικό κίνημα γιά τήν ἀπελευθέρωση τῶν ὑποδουλωμένων καί καταπιεζομένων ἐθνοτήτων ἀπό μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ σάν τόν φυσικό του σύμμαχο στήν πάλη κατά τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ αὐτοῦ, παίρνοντας ὑπ' ὄψει τή βαρύτητα τοῦ κινήματος αὐτοῦ μπροστά στίς πολεμικές περιπέτειες πού προετοιμάζονται, πρέπει νά διεξάγει μιά ἀμείλικτη πάλη μέσα στίς γραμμές του ἐνάντια σέ κάθε ὑποτίμηση τῆς σημασίας τοῦ κινήματος αὐτοῦ καί ἐνάντια στήν ὑποτίμηση τῆς δικῆς του δουλειᾶς στίς καταπιεζόμενες ἐθνότητες καί νά θεωρήσει μιά τέτοια ὑποτίμηση σάν σύμπτωμα τῆς σωβινιστικῆς ἐπίδρασης τοῦ κυριαρχοῦντος ἔθνους.

4η Ολομέλεια της ΚΕ του ΚΚΕ, Δεκέμβρης 1931, Χαλκίδα.

Η απόφαση αυτή θα ρίξει το ελληνικό κομμουνιστικό κίνημα σε περιπέτειες πολιτικής στρατηγικής, γιατί έρχεται σε αντίθεση με την επικρατούσα αίσθηση της αστικής τάξης της χώρας περί μη αλλαγής των συνόρων. Ομως, ο Νίκος Ζαχαριάδης, που έχει αναλάβει την ηγεσία του ΚΚΕ με

------------ συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

απόφαση της Γ' Διεθνούς, φαίνεται ότι εξοφλεί γραμμάτια στον Στάλιν, προκαλώντας εσωτερική αναταραχή. Η στάση αυτή τροποποιείται στην 6η ολομέλεια του ΚΚΕ (1934), με την προσθήκη ότι η αυτονομία των Σλαβομακεδόνων θα κατακτηθεί με εσωτερικό δημοψήφισμα των τριών τμημάτων της, όταν η επανάσταση επικρατήσει και επιτευχθεί η Βαλκανική Ομοσπονδία.

Ετσι, ρίχνονται οι πρώτες βολές του λεγόμενου Μακεδονικού ζητήματος, αλλά επίσημα η κυβέρνηση της Σερβίας, που είναι σύμμαχος της Ελλάδας, παίρνει θέση ενάντια στο θέμα, δηλώνοντας ότι γι'αυτήν δεν υφίσταται ζήτημα Μακεδονικό. Το Μακεδονικό ζήτημα αποτελεί αγκάθι στην πολιτική ζωή της χώρας γιατί, ταυτόχρονα, Βούλγαροι σωβινιστές θέτουν Μακεδονικό ζήτημα για τη "Μακεδονία του Πιρίν".

Η έκρηξη του Β' Παγκοσμίου Πλέμου σταματάει ουσιαστικά το πολιτικό σκέλος του ζητήματος με την κατάκτηση της Σερβίας, Βουλγαρίας και Ελλάδας από τα Γερμανο-Ιταλικά στρατεύματα.

Ενα σημαντικό γεγονός πρέπει να τονισθεί στην περίοδο αυτή. Είναι η ανάδειξη του Ιωσήφ Μπρόζ (γνωστότερου ως Τίτο), Κροάτη στην καταγωγή, σε αδιαφιλονίκητο ηγέτη του παρτιζάνικου κινήματος στην πρώην Σερβία.

Εχει κατορθώσει να ενοποιήσει τα παρτιζάνικα τμήματα των αυτόνομων περιοχών (Σλοβενίας, Κροατίας, Βοσνίας-Ερζεγοβίνης, Σερβίας κλπ.) σε ενιαίο παρτιζάνικο στρατό και έχει διακηρύξει την ένωση των περιοχών σε ομοσπονδία, ονομαζόμενη Γιουγκοσλαβία. Είναι γραμματέας της Ενωσης Γιουγκοσλάβων Κομμουνιστών και αναμφισβήτητος στρατιωτικός ηγέτης.

Σ'αυτόν, ουσιαστικά, οφείλεται η μετονομασία της Νοτιοσλαβίας σε Μακεδονία, αλλά στην αρχή του παρτιζάνικου αγώνα ο όρος, από την πλευρά των Γιουγκοσλάβων, θεωρείται μόνο γεωγραφικός.

Είναι γεγονός ότι τμήματα Σλαβομακεδόνων συγκροτούνται και στο ελληνικό έδαφος, κυρίως στη Δυτική Μακεδονία και λιγότερο στην Ανατολική όπου μάχονται μέσα από τις γραμμές του ΕΛΑΣ. Μέσα απ'αυτά τα τμήματα, κάποια στιγμή, θα υπάρξουν κινήσεις με σκοπό την αυτονόμησή τους και την κήρυξη της αυτονομίας της Μακεδονίας και θα επιφέρουν την βίαιη απόσχισή τους από τον ΕΛΑΣ. Πολλά τμήματα πέρασαν στην περιοχή των Σκοπίων και εντάχθηκαν στον Γιουγκοσλαβικό Παρτιζάνικο Στρατό που δρούσε εκεί και ονομάσθηκαν Λαϊκός Απελευθερωτικός Μακεδονικός Στρατός.

Στο μεταξύ, άρχισαν οι προσπάθειες του Τίτο να βρει διέξοδο στο θέμα της ονομασίας της Νοτιοσλαβίας και, στηριγμένος στις αποφάσεις της Γ' Διεθνούς (1931-1933), αυτονομεί την περιοχή της Βόρειας Μακεδονίας (γεωγραφικός όρος) και της δίνει την ονομασία Μακεδονία.

Μετά την διάλυση της Γ' Διεθνούς (Ιούνιος 1943), οι προσπάθειες ενοποίησης των πολεμικών επιχειρήσεων των ανταρτών της Βαλκανικής οδηγούν στην έναρξη διαπραγματεύσεων για τη δημιουργία κοινού στρατηγείου των εθνικοαπελευθερωτικών κινημάτων της Γιουγκοσλαβίας, της Αλβανίας και της Ελλάδας, για την ανάπτυξη κοινής δράσης.

Η δράση εντοπίζεται στις κοινές επιθέσεις στη Δυτική Μακεδονία, στην περιοχή των Σκοπίων και στη Βόρεια Αλβανία, στις Πρέσπες, με αντικειμενικό στόχο την απελευθέρωση μιας πόλης (της Καστοριάς), ως έδρας του κοινού αρχηγείου των Βαλκανικών αντάρτικων σχηματισμών. Ενώ πραγματοποιείται η συνάντηση των Βουκμάνοβιτς - Τέμπο (Γιουγκοσλαβία), Τζότζα (Αλβανία) και Τζήμα - Σαμαρινιώτη (Ελλάδα) για την προώθηση της σχετικής συμφωνίας, η τελευταία ματαιώνεται με την παρέμβαση των Αγγλων και την υπογραφή συμφώνου μεταξύ ΕΛΑΣ - Γενικού Στρατηγείου Μέσης Ανατολής (ΣΜΑ), με το οποίο ο ΕΛΑΣ υπάγεται στο ΣΜΑ του Καΐρου, και οι διαπραγματεύσεις ναυαγούν.

Η απελευθέρωση της Βαλκανικής από το Σοβιετικό στρατό, πλην της Ελλάδας (σταμάτησε ακριβώς στα προ του πολέμου Ελληνο-Βουλγαρικά σύνορα), η απελευθέρωση της Γιουγκοσλαβίας και η ανακήρυξή της σε Ομοσπονδιακή Δημοκρατία, αφού κατάργησε την βασιλεία, παγιώνουν τα σημερινά σύνορα και τα καθιστούν, με τις συμφωνίες της Γιάλτας, σεβαστά, ενώ παράλληλα μοιράζονται και οι σφαίρες επιρροής των μεγάλων ευρωπαϊκών δυνάμεων (Αγγλίας, Γαλλίας, Σοβιετικής Ενωσης) και των ΗΠΑ.

Το 1946, όταν η Γιουγκοσλαβία γίνεται επίσημα Ομόσπονδη Λαϊκή Δημοκρατία, το νότιο τμήμα της πρώην Νοτιοσλαβίας ανακηρύσσεται σε Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Μακεδονίας και, στο τοπικό σύνταγμά της, κάνει λόγο για απελευθέρωση των αλύτρωτων Μακεδόνων του Αιγαίου και τη δημιουργία Μεγάλου Μακεδονικού Εθνους και Κράτους.

Στην Ελλάδα, ήδη, έχει ξεσπάσει ο Εμφύλιος Πόλεμος. Οι κυβερνήσεις της δεξιάς και του κέντρου είναι απασχολημένες με τον πόλεμο και η Αγγλική επιρροή έχει παγιωθεί πλήρως με την επαναφορά της βασιλείας με νόθο δημοψήφισμα και την παλινόρθωση στο θρόνο του Γεωργίου Β'. Κανείς δεν τολμά να διαμαρτυρηθεί για τη δημιουργία κράτους, στα βόρεια σύνορα της Ελλάδας, με την ονομασία Μακεδονία και τις αλυτρωτικές βλέψεις του Τίτο για διέξοδο στη θάλασσα. Η συμφωνία της Γιάλτας παγιώνει τις επιρροές : 50 % Αγγλία - 50 % ΕΣΣΔ, στη Γιουγκοσλαβία· 10 % - 90 % στη Ρουμανία και Βουλγαρία και 90 % Αγγλία - 10 % ΕΣΣΔ, στην Ελλάδα.

Ο εμφύλιος πόλεμος δημιουργεί νέα δεδομένα στις σχέσεις των μεγάλων δυνάμεων και εντοπίζονται πολιτικές και γεωστρατιωτικές αντιδράσεις και αντιπαραθέσεις, σχετικά με τον Εμφύλιο και τους στόχους του ΚΚΕ :

1. Ο ΔΣΕ (Δημοκρατικός Στρατός Ελλάδας) στερείται εφεδρειών και ο κύριος όγκος των δυνάμεών του δρα στο Γράμμο και Βίτσι, στη Δυτική Μακεδονία, με τα νώτα καλυμμένα από την Γιουγκοσλαβία και Αλβανία. Η βοήθεια που τού παρέχεται απ'αυτές τις χώρες είναι μηδαμινή σε όπλα και πυρομαχικά, αλλά οι τραυματίες του περιθάλπονται αρκετές φορές εκείθεν των συνόρων.

2. Η Αγγλία και, από το 1947, οι ΗΠΑ εφοδιάζουν με σύγχρονο οπλισμό και εκπαιδεύουν τον κυβερνητικό στρατό.

3. Ο γραμματέας του ΚΚΕ, Νίκος Ζαχαριάδης, αποπέμπει, εν μέσω του πολέμου, τον Μάρκο Βαφειάδη, έμπειρο πολέμαρχο και οπαδό της αντάρτικης τακτικής και μετατρέπει τον ΔΣΕ σε τακτικό στρατό, χωρίς να λύνει το πρόβλημα των εφεδρειών και της προμήθειας πυρομαχικών, δεδομένου ότι οι σοσιαλιστικές χώρες δεν αναμειγνύονται στη διένεξη, ο δε Στάλιν σιωπά και, στην ουσία, δεν ενδιαφέρεται για τη λήξη του Εμφυλίου, επειδή πολιτικά τον συμφέρει μια αναταραχή στο νότο της Βαλκανικής.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Το σημαντικότερο γεγονός, όμως, που καθόρισε για τα επόμενα χρόνια την Βαλκανική πολιτική των ΗΠΑ, μέχρι σήμερα, ήταν η ρήξη Τίτο - Στάλιν, στο τέλος του 1948, και η αποχώρηση του Τίτο από την επιρροή της Μόσχας, ανατρέποντας στην ουσία της συμφωνίες της Γιάλτας για την Γιουγκοσλαβία, που περνάει ουσιαστικά στο διπλό παιχνίδι της Δύσης.

Ο Νίκος Ζαχαριάδης, πιστός σταλινικός, καταδικάζει την αποχώρηση του Τίτο και, σε απάντηση, ο τελευταίος κλείνει τα σύνορα για τον ΔΣΕ, όχι όμως για τους τραυματίες αντάρτες ή για τα γυναικόπαιδα των χωριών που καταφεύγουν προσωρινά πέρα απ'τα σύνορα για να γλυτώσουν από τις επιθέσεις του κυβερνητικού στρατού.

Σε μια απέλπιδα προσπάθεια να επεκτείνει την επιρροή του, το ΚΚΕ, εν μέσω συγκρούσεων στα πολεμικά μέτωπα, παίρνει μιαν εκ νέου ΤΡΑΓΙΚΗ, κατά την γνώμη μας, απόφαση. Με την 5η ολομέλεια του Φεβρουαρίου 1949, αποφασίζει την πλήρη αυτονόμηση των Σλαβομακεδόνων και στην ΟΥΣΙΑ κάνει λόγο για ενσωμάτωση της ελληνικής Μακεδονίας στο "Μακεδονικό κράτος του Βορρά". Ο Νίκος Ζαχαριάδης κυριαρχεί πλέον στο ΚΚΕ και η απόφασή του αυτή μάλλον έχει σκοπό να τραβήξει στον ΔΣΕ ντόπιους Σλαβόφωνους (που δεν υπήρξε ουσιαστικά αθρόα προσέλευση, παρά ακραίων εθνικιστικών στοιχείων απ'αυτούς) και, απ'την άλλη, δημιουργεί πολιτικό πονοκέφαλο στον Τίτο, που ακόμη μάχεται τα εθνικιστικά στοιχεία και τα ξεκαθαρίζει στο εσωτερικό της Γιουγκοσλαβίας, στερεώνοντας το καθεστώς του. Φυσιολογικά, τα εθνικιστικά στοιχεία των Σκοπίων πιέζουν τον Τίτο για βοήθεια στους "αδελφούς" Σλαβομακεδόνες που μάχονται στις τάξεις του ΔΣΕ.

Στο εσωτερικό της χώρας ξεσπάει σάλος. Η πολιτική εκμετάλλευση της απόφασης από το μοναρχοφασιστικό καθεστώς είναι έντονη και στους διεθνείς οργανισμούς προβάλλεται πλέον η άποψη ότι ο ΔΣΕ αποσκοπεί πια στην απόσπαση ελληνικών εδαφών και στη βίαιη αλλαγή του status quo και των συνόρων. Ηταν τραγικό πολιτικό λάθος.

Το τραγικώτερο όλων ήταν η μοίρα λαϊκών αγωνιστών, που, στα έκτακτα στρατοδικεία, σε ερώτηση αν συμφωνούν με την απόφαση της 5ης ολομέλειας, σαν γνήσιοι κομμουνιστές που έπρεπε να υπακούσουν στις αποφάσεις του Κόμματος, απαντούσαν "ναι" και οδηγούνταν κατά δεκάδες στο εκτελεστικό απόσπασμα.

Είναι γεγονός ότι τον Οκτώβριο του 1949, στην 6η ολομέλεια, η απόφαση ανατράπηκε από τα πράγματα και αναγνωρίσθηκε το λάθος, αλλά το κακό είχε γίνει. Ακόμη και στα επόμενα χρόνια, μέχρι την πτώση του Ζαχαριάδη, κείμενα και αποφάσεις του ΚΚΕ αναφέρονταν και στους Σλαβομακεδόνες και στη Σλαβομακεδονική Νεολαία (βλ. και περιοδικό Νέος Κόσμος, από το 1950 και μετά).

Οι παραπάνω επισημάνσεις έχουν τη σημασία τους γιατί από το 1952 αποκαθίστανται διπλωματικές σχέσεις με την Γιουγκοσλαβία και ο Τίτο γίνεται δεκτός από τους βασιλείς της Ελλάδας (Παύλο και Φρειδερίκη), ακόμη και σε κρουαζιέρες, υπογράφονται δε και εμπορικές συμφωνίες, ενώ το ΚΚΕ εξαπολύει δριμύτατη επίθεση κατά του "προδότη" Τίτο και, απ'την άλλη, δεν εγκαταλείπει την πολιτική της αυτονόμησης της Μακεδονίας.

Οι γεωστρατηγικές πολιτικές των ΗΠΑ να υποχρεώσουν την Ελλάδα της δεξιάς σε συμφωνίες με τον Τίτο, ώστε να υπάρχει η διέξοδος πλήρους επικοινωνίας, μέσω Γιουγκοσλαβίας, με την Δυτική Ευρώπη, όταν οι βάσεις των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ έχουν πλέον εγκατασταθεί στην Ελλάδα και την Τουρκία, δημιουργούν το νότιο τόξο περικύκλωσης της Σοβιετικής Ενωσης και των Λαϊκών Δημοκρατιών, για την πιθανότητα θερμού πολέμου, δηλαδή μια πρώτη γραμμή άμυνας της Ατλαντικής Συμμαχίας, με την ανοχή του Τίτο.

Μέσα σ'αυτό το πλαίσιο, ο Τίτο, για λόγους εσωτερικούς και εξωτερικούς, ρίχνει που και που βολές περί Μακεδονικού, χωρίς ουσιαστικά να απεμπολεί την βασική του επιλογή για διέξοδο στη θάλασσα, καίτοι, με πίεση των ΗΠΑ, στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης, λειτουργεί Ελεύθερη Γιουγκοσλαβική Ζώνη διαμετακομιστικού εμπορίου.

Οποτε ανακινείται Μακεδονικό, οι ελληνικές κυβερνήσεις, αγκιστρωμένες στις ΗΠΑ, περιορίζονται σε απλές διπλωματικές διαμαρτυρίες για την "τιμή των όπλων".

Ετσι, λοιπόν, είχε διαμορφωθεί η κατάσταση από τότε και στη διαδρομή του χρόνου ΟΥΔΕΜΙΑ ενέργεια έγινε από πλευράς ελληνικών κυβερνήσεων (θυμίζουμε : 1952-55, Αλ.Παπάγος - δεξιά• 1955-63, Κ.Καραμανλής - δεξιά• 1963-65, Γ.Παπανδρέου - κέντρο• 1965-67, κυβερνήσεις αποστατών κέντρου και δεξιάς• 1967-74, χούντα• 1974-81, Κ. Καραμανλής, Γ.Ράλλης - δεξιά• 1981-89, Α.Παπανδρέου - "σοσιαλισμός") που να αποσκοπούσε στην απάλειψη από το γειτονικό κράτος του ονόματος ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, του αλυτρωτισμού του συντάγματος των Σκοπίων (κυκλοφορούσαν χάρτες με τη Μακεδονία μέχρι τα Τέμπη) και της συνεχούς προπαγάνδας που έκαναν τα Σκόπια διεθνώς.

"Φωτεινή εξαίρεση" μπορεί να χαρακτηρισθεί μόνο ο πρώην πρόεδρος της δημοκρατίας Χρήστος Σαρτζετάκης, ο οποίος αντιτάχθηκε σθεναρά στις προκλήσεις των Σκοπιανών κατά το επίσημο ταξίδι του στην Αυστραλία, το 1987.

Ας ρίξουμε, όμως, μια ματιά στο εσωτερικό των Σκοπίων. Η Ομόσπονδη Δημοκρατία της Μακεδονίας έχει ν'αντιμετωπίσει ένα σοβαρό πρόβλημα : δεν έχει εθνική ταυτότητα. Αρχίζει, λοιπόν, να καλλιεργεί, με την εκπαίδευση ειδικά, μια ψευδεπίγραφη εθνότητα των Μακεδόνων, φθάνοντας στην παραχάραξη ακόμη και της αρχαίας Μακεδονίας του Φιλίππου και του Αλέξανδρου. Αρχαιολογικά ευρήματα της ευρύτερης περιοχής των Σκοπίων, που μαρτυρούν την ύπαρξη μακεδονικών οικισμών, ιδιοποιούνται και προβάλλονται ως απόδειξη της "αρχαίας" καταγωγής τους. Η γλώσσα τους, που αποτελεί βουλγαρική διάλεκτο με πολλές ελληνικές λέξεις, τροποποιείται ελαφρά με την προσθήκη τεχνητών όρων και εμφανίζεται ως ιδιαίτερη γλώσσα.

Ουσιαστικά, όμως, οι Αλβανοί δεν αφομοιώνονται (αποτελούν την πλειοψηφία, σχεδόν, του τοπικού πληθυσμού)• οι Σέρβοι επίσης και η εναπομείνασα εθνότητα των Σλάβων κυριαρχεί στην κουλτούρα του μικρού ομόσπονδου κρατιδίου με την προβολή αλυτρωτικών εθνικιστικών αιτημάτων. Τα εθνικιστικά εξτρεμιστικά στοιχεία επικρατούν και διοικούν.

Υπάρχει και άλλο ένα πρόβλημα. Καθ'υπολογισμόν του ομοσπόνδου κρατιδίου, υπάρχουν περίπου 200.000 ελληνικής καταγωγής πολίτες, που δεν αναγνωρίζονται. Ενα σημαντικό μέρος απ'αυτούς είναι πολιτικοί πρόσφυγες, πρώην αντάρτες του ΔΣΕ, με τις οικογένειές τους, και γυναικόπαιδα που κατέφυγαν εκεί για να γλυτώσουν από τις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις του κυβερνητικού στρατού στη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου, όταν οι

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

ΤΟ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ" : ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ.

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

δεξιοί κυβερνώντες βρήκαν την ευκαιρία να εκκαθαρίσουν ολόκληρα Σλαβόφωνα - αλλά και μικτά - χωριά, ιδιαίτερα της Φλώρινας, Καστοριάς και Εδεσσας και στη συνέχεια φρόντισαν να αφαιρεθεί η ελληνική ιθαγένεια από τους πρόσφυγες, ως "αντεθνικώς δρώντες στο εξωτερικό". Οι υπόλοιποι ελληνικής καταγωγής είναι ντόπιοι των περιοχών Μοναστηρίου, Οχρίδας κλπ., αναγκαστικώς πολιτογραφημένοι "Μακεδόνες". Θ'αναφερθούμε παρακάτω σ'αυτήν τη μειονότητα των Σκοπίων.

Το 1989 αποτελεί το ορόσημο των γενικών ανακατατάξεων τόσο στον παγκόσμιο, όσο και στον βαλκανικό χώρο.

Το γκρέμισμα του τείχους του Βερολίνου, η ενοποίηση των δυο Γερμανιών, η κατάρρευση του "υπαρκτού" σοσιαλισμού στις χώρες του σοσιαλιστικού στρατοπέδου, κυρίως της ΕΣΣΔ που αποτελούσε το αντίπαλο δέος και η, εν συννεχεία, διάλυσή της, σαν κρατική δύναμη, φέρνουν πλέον στο προσκήνιο την μεταψυχροπολεμική εποχή.

Η αναβίωση τοπικών εθνικισμών, οι εμφύλιες συγκρούσεις σχεδόν σ'όλη την πρώην Ανατολική Ευρώπη, προβάλλουν πλέον έντονο το ζήτημα της αναδιανομής των σφαιρών επιρροής, με κυρίαρχη υπερδύναμη πλέον τις ΗΠΑ και υποδυνάμεις την Γερμανία, την Γαλλία και, δευτερευόντως, την Αγγλία, γιατί πλέον το θέμα εντοπίζεται στη σφαίρα της κυρίαρχης οικονομικής διείσδυσης των αναπτυγμένων χωρών και αναδιανομής των αγορών των αναπτυσσομένων χωρών.

Επιστρέφοντας στο θέμα μας, το πρόβλημα, συνολικά, ξεκινάει από τον Δεκέμβρη του 1991, όταν η ΕΟΚ των 12 αποφασίζει την διάλυση της Γιουγκοσλαβίας και αναγνωρίζει την Κροατία και την Σλοβενία σαν κυρίαρχα κράτη.

Η πίεση ασκήθηκε κυρίως από την Γερμανία, η οποία με τον τρόπο αυτό βρίσκει λυμένο το προαιώνιο πρόβλημά της για διέξοδο στη θάλασσα της Αδριατικής. Μια ματιά στον χάρτη επιβεβαιώνει την άποψη αυτή. Μέσω Αυστρίας, που είναι εθνολογικά γερμανική και ευμενέστερα προσκειμένη στην Γερμανία αφού είναι ήδη συνδεδεμένη με την Ευρωπαϊκή Ενωση, η Σλοβενία και η Κροατία συνάπτουν άμεσα συμφωνίες οικονομικής συνεργασίας με την Γερμανία, αρχίζει ο πακτωλός επενδύσεων των γερμανικών πολυεθνικών και το λιμάνι του Σπλιτ της Κροατίας αποκτά άμεσα οικονομικό ενδιαφέρον για τη διακίνηση των γερμανικών προϊόντων στις μεσογειακές χώρες. Εκτιμάται ότι το κόστος διακίνησης με πλοία πέφτει στο 50 % σε σχέση με το λιμάνι του Αμβούργου στη Βόρεια Γερμανία.

Επειδή, μέχρι τώρα, δεν λύνεται ουσιαστικά το πρόβλημα της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης, γιατί η διανομή στην επέκταση των οικονομικών επιρρών, μέσω και αυτού του κράτους, σκοντάφτει στις πολεμικές επιτυχίες των Βοσνίων Σέρβων και επειδή υπάρχει το πρόβλημα ποιός θα επικρατήσει εκεί (Γαλλία - Γερμανία - Αγγλία), με τον φόβο βέβαια δημιουργίας ενός μουσουλμανικού κράτους στο μαλακό υπογάστριο της Ευρώπης με άγνωστες πολιτικές προεκτάσεις και επεκτάσεις (Αλήθεια, θα πρέπει να αναρωτηθούμε και για τις ονομασίες των ομόσπονδων κρατιδίων, που πιέζουν οι Ευρωπαίοι να επιβληθούν στη Βοσνία. Το κρατίδιο των Σέρβων θα ονομάζεται Σερβοβοσνιακό· το Κροατικό, Ερζεγοβοσνιακό, όπως το έχουν ήδη επίσημα ονομάσει οι ίδιοι· το ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΟ δεν περιλαμβάνεται στο πακέτο της υπό ίδρυσιν ομοσπονδίας, τουλάχιστον σ'ό,τι αφορά την ονομασία ;).

Μ'αυτές τις εξελίξεις μέχρι σήμερα τα Σκόπια αποκτούν πλέον στρατηγική σημασία για τις ΗΠΑ. Η αύξηση της δύναμης των Αμερικανών στρατιωτών στο κρατίδιο αναβαθμίζει τη στρατηγική αυτή σπουδαιότητα του κρατιδίου, για τους εξής λόγους :

1. Οι ΗΠΑ, μετά τη λήξη του ψυχρού πολέμου και του πολέμου του Κόλπου, έχουν καταργήσει στην ουσία τις στρατιωτικές τους βάσεις στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου (Ελληνικό, Λαγκαδάς, Σούδα στην Ελλάδα - βάσεις του Καυκάσου στην Τουρκία κλπ.).

2. Η αναδιάταξη της στρατηγικής περιοχής των ΗΠΑ περνά πλέον μέσα από την αναβάθμιση των βάσεων του ΝΑΤΟ και του νέου δόγματός του για επέκταση των επεμβάσεών του εκτός των ορίων της συμμαχίας· πρόσφατο παράδειγμα : οι βομβαρδισμοί και οι απειλές βομβαρδισμών στη Βοσνία.

3. Τα ιδιαίτερα, όμως, συμφέροντα της στρατηγικής των ΗΠΑ επιβάλλουν την δημιουργία αυτόνομων βάσεων πίεσης στη νότια Βαλκανική για ν'αποτρέψουν την επέκταση της επιρροής της Γερμανίας προς νότο, όπου μέσω αυτής θα διακυβευθούν τα συμφέροντα των ΗΠΑ στα πετρέλαια της Μέσης Ανατολής. Ηδη, η μάχη διεξάγεται στην Γερμανία για την αποστολή γερμανικών στρατευμάτων εκτός των συνόρων της χώρας, για "ειρηνευτικές" αποστολές· και αυτό το ενδεχόμενο είναι ανησυχητικό για τις ΗΠΑ, όπως ανησυχητικό είναι και το πρόβλημα αποστολής Τούρκων κυανοκράνων στη Βοσνία.

Επομένως τα Σκόπια πλέον αποκτούν στρατηγική σημασία για την πολιτική των ΗΠΑ, με βάση τις παραπάνω διαπιστώσεις και με απώτερο σκοπό να εμποδίσουν την εκ νέου προσπάθεια της Ρωσσίας να ανακτήσει την παραδοσιακή της επιρροή στην περιοχή, αναβιώνοντας προφανώς τις συμφωνίες της Γιάλτας.

Ας δούμε λοιπόν το πρόβλημα από την ελληνική σκοπιά της εξωτερικής πολιτικής της χώρας.

Η Ελλάδα, δυστυχώς γι'αυτήν, έχει το μειονέκτημα να υποτάσσει την εθνική εξωτερική της πολιτική σε δυο παράγοντες : Πρώτα, στη σύνδεση με τον εκάστοτε ισχυρό (ΗΠΑ, Γερμανία) και, δεύτερο, να χρησιμοποιεί τα εθνικά θέματα για κομματική αντιπαράθεση στο εσωτερικό της χώρας.

Οταν, από τις αρχές του 1990, τα Σκόπια αρνήθηκαν τη συμμετοχή τους στη Νέα Γιουγκοσλαβία και διακήρυξαν την ανεξαρτησία τους, ονομάζοντας το κράτος τους σκέτο "Μακεδονία", έδιναν πλέον επίσημη υπόσταση στην από το 1946 ασκούμενη προπαγάνδα περί ενιαίας Μακεδονίας και στο σύνταγμά τους περιελάμβαναν, επίσημα πλέον ως ανεξάρτητο κράτος, τις "αλυτρωτικές" βλέψεις τους, όχι μόνο κατά της Ελλάδας, αλλά και κατά της γειτονικής Βουλγαρίας.

Η αντίδραση της κυβέρνησης Μητσοτάκη, γνωστού για τις συνδέσεις του με τα γερμανικά συμφέροντα, ήταν χλιαρή έως σιωπηρή, γιατί ήδη η Γερμανία εφάρμοζε το δόγμα της επιρροής της προς νότο και, φυσικά, κρατούσε τον Μητσοτάκη "από τ' αυτιά". Ισως να του είχε υποσχεθεί λύση του προβλήματος, μετά την αύξηση της επιρροής της προς νότο. Σκόνταψε, όμως, στην αντίδραση των Σέρβων της Βοσνίας, που με τις πολεμικές τους επιχειρήσεις στρίμωξαν τους Μουσουλμάνους στο 35 % του εδάφους της Βοσνίας και, στην ουσία, ανέκοψαν τη γερμανική κάθοδο.

Το ολέθριο λάθος της εξωτερικής πολιτικής του Δεκεμβρίου 1991 - με την διάλυση της Γιουγκοσλαβίας, να μην εξασφαλισθούν για την Ελλάδα, σ'ό,τι αφορούσε τα Σκόπια, οι τρεις όροι : Σύνταγμα - Ονομασία - Σύμβολα - γιατί ο Μητσοτάκης πίστευε, μάλλον, τις γερμανικές διαβεβαιώσεις, δημιούργησαν το σημερινό αδιέξοδο.

Τα Σκόπια, ενθαρρυμένα από τη στρατηγική τους αναβάθμιση διεθνώς και από την υποστήριξη που τους παρέχουν οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ενω-

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

σης, που τα συμφέροντά τους ταυτίζονται (Γερμανία, Γαλλία, Ολλανδία, Δανία), και οι ΗΠΑ, προωθούν την αδιαλλαξία τους στο έπακρο και αυξάνουν την ανθελληνικότητά τους, στηριγμένοι στα γνωστά ανθελληνικά κέντρα της Ευρώπης.

Το θέμα δεν λύνεται με ευχολόγια ή ετερόκλητα συλλαλητήρια και εθνικιστικές εξάρσεις που καλλιεργούν οι σωβινιστικοί κύκλοι ετεροκλήτων κομματικών ιδεολογιών (Παπαθεμελής, Σαμαράς κλπ.), αλλά με διαφορετικούς τρόπους.

Ακόμη και η πρόσφατη στροφή της εξωτερικής μας πολιτικής προς τις ΗΠΑ (Αλήθεια, δεν αναρωτιέται κανείς σήμερα πού πήγαν τα συνθήματα του ΠΑΣΟΚ, "ΕΟΚ ΚΑΙ ΝΑΤΟ, ΤΟ ΙΔΙΟ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ !", "ΕΞΩ ΟΙ ΒΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ !", "ΕΞΩ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΕΣ !" κλπ., του σημερινού πρωθυπουργού, Α.Παπανδρέου, όταν δηλώνει την ειλικρινή φιλία του προς τον "πλανητάρχη" Bill Clinton ;) για λύση που θα προέλθει από την υπερατλαντική "φίλη" και "σύμμαχο" χώρα, σηματοδοτεί ακριβώς το ρόλο της στρατηγικής των ΗΠΑ και της δημιουργίας του προγεφυρώματός της στα Σκόπια.

Θα δεχτούμε, στην ανάλυση αυτή, τις θετικές ανησυχίες του Λ.Κύρκου για "μετέωρο βήμα του εθνικισμού", σε σχέση με το εμπάργκο στη FYROM, αλλά και την καθαρή θέση της ΓΓ του ΚΚΕ, Αλέκας Παπαρήγα, ότι "το όνομα δεν είναι το παν".

Η λήψη μέτρων οικονομικού αποκλεισμού των Σκοπίων εκ μέρους της Ελλάδας προωθεί τις εξτρεμιστικές απόψεις των αποκλεισμένων, κάνοντας ακατανόητα, για το εξωτερικό, τα ελληνικά επιχειρήματα και αποδυναμώνοντας τις θέσεις της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής.

Πρέπει, εν όψει των γενικών ανακατατάξεων στη διεθνή, αλλά και ευρωπαϊκή πολιτική σκηνή, να κατανοήσουμε σαν χώρα το δικαίωμα ενός λαού, έστω και ετερόκλητου εθνολογικά - αλλά, τεχνικά, "ομοιογενοποιημένου" - να ρυθμίζει τις σχέσεις με τους γείτονές του στη βάση των πραγματικών δεδομένων που αποτελούν την ιστορικότητά του. Πώς να πείσεις έναν "Μακεδόνα των Σκοπίων", 45-47 χρόνων σήμερα (ηλικία της μεγάλης πλειοψηφίας των πολιτών του κράτους αυτού), ότι ανατράφηκε, εκπαιδεύτηκε, πίστεψε σε μια τεχνητή εθνότητα που δεν υπήρξε ποτέ ; Πώς δηλώνουμε φίλοι και σύμμαχοι της Σερβίας, ενός "καθαρόαιμου" Σλαβικού λαού (είδατε, λοιπόν, τί κάνουν οι από αιώνων εποικίσεις των Σλάβων, των κατόπιν ομοδόξων μας ;) και δεν ασκούμε μιαν επιθετική, ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ και ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΙΡΗΝΗΣ με το κρατίδιο αυτό, που θα αποτελέσει και την ασφάλειά μας στα βόρεια σύνορα έναντι της Γερμανικής διείσδυσης και, πιθανόν και της Τουρκικής ή της Μεγαλοαλβανικής ιδέας του Σαλί Μπερίσα, που βλέπει τους Αλβανούς των Σκοπίων και του Κοσσυφοπεδίου σαν αντιστάθμισμα στην άθλια εσωτερική του διακυβέρνηση ;

Είναι ανάγκη να καθίσουμε με τους Σκοπιανούς, χωρίς μεσολαβητές, στο τραπέζι και να τους πούμε ξεκάθαρα τούτο : "Ακούστε καλά. Μετά την απόσχισή σας από την Γιουγκοσλαβία, είμαστε οι μοναδικοί γείτονές σας, που μπορείτε να στηριχθείτε σε μας για την οικονομική και πολιτική σας επιβίωση, γιατί το λιμάνι της Θεσσαλονίκης απέχει από σας 60 χιλιόμετρα και μπορείτε, όχι μόνο να εισάγετε και να εξάγετε τα προϊόντα σας, αλλά και, με το τέλος του εμφυλίου, να εξελιχθείτε σε διαμετακομιστικό κέντρο ανάμεσα τόσο σ' εμάς που θα επικοινωνούμε με την Ευρώπη απ'ευθείας, αλλά και μεταξύ των Σέρβων, Κροατών και Σλοβένων που θα συνεργασθούν μαζί σας. Θα κάνουμε επενδύσεις και θάχετε τεράστιο οικονομικό όφελος από μας.

Αφήστε, λοιπόν, τις αλυτρωτικές σας βλέψεις, καταργείστε τον ήλιο της Βεργίνας από την σημαία σας (δικός μας είναι, σας αρέσει - δεν σας αρέσει) και εμείς θα σας δώσουμε ένα σύνθετο όνομα, π.χ. Nova Macedonia, North Macedonia κλπ., για να δικαιολογήσετε και το τεχνητό σας όνομα".

Κάπως έτσι πρέπει να λυθεί το πρόβλημα, γιατί, στο τέλος της 2ης μ.Χ. χιλιετηρίδας, μόνο οικονομική είναι η πολιτική. Το παράδειγμα της οικονομικής μας διείσδυσης στη γειτονική Βουλγαρία και στην Αλβανία, όπου μικτές ή αμιγείς ελληνικές επιχειρήσεις ανοίγουν ευοίωνες προοπτικές για την σταθερότητα της περιοχής, πρέπει να γίνει πραγματικότητα και για το γειτονικό κρατίδιο.

Γέφυρα επικοινωνίας μπορεί να γίνουν οι Ελληνες μειονοτικοί των Σκοπίων, να επιδιωχθεί η αναγνώρισή τους από τα Σκόπια, σύμφωνα με τις αρχές της ΔΑΣΕ, και να πάψουν οι Ελληνες εκεί να ακούνε τα εξής τραγελαφικά : Οσο υπήρχε η παλιά Γιουγκοσλαβία, οι Ελληνες των Σκοπίων αποκαλούνταν, από τους εδώ, ιδιαίτερα οι πολιτικοί πρόσφυγες του εμφυλίου, "πράκτορες του Τίτο και των Μακεδόνων". Τώρα, που το κρατίδιο είναι ανεξάρτητο και με την διαμάχη που υπάρχει, οι εκεί Ελληνες αποκαλούνται "πράκτορες των Αθηνών" και είναι σίγουρο ότι καταπατούνται τα ανθρώπινα και μειονοτικά τους δικαιώματα. Πιστεύουμε ότι και αυτό είναι ένα θέμα που πρέπει να τεθεί στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων.

Προσπαθήσαμε να δούμε, σ'αυτή την ανάλυση, το θέμα "Μακεδονικό ζήτημα" από την ιστορική και πολιτική του πλευρά. Ενα είναι βέβαιο : Αργά ή γρήγορα, το θέμα θα λυθεί από την όποια δύναμη πάρει το πάνω χέρι στις νέες συνθήκες που συνεχώς κυοφορούνται. Τότε, αν δεν έχουμε ξεκαθαρίσει τί ακριβώς θέλουμε σαν χώρα στο Βαλκανικό μας περίγυρο, θα λυθεί ερήμην μας και σε βάρος μας. Θα είναι εθνική ήττα, με απρόβλεπτες συνέπειες για τη χώρα, και θάχουμε και μια "Μακεδονία" στα βόρεια σύνορά μας και απειλές της μεγάλης δύναμης που θα επικρατήσει στον Ευρωπαϊκό χώρο.

Ας αφήσουμε, λοιπόν, τις αδιαλλαξίες, τα εμπάργκο, τα τελεσίγραφα και τις "ανυποχώρητες" θέσεις και ας επιχειρήσουμε έναν έντιμο συμβιβασμό που να ικανοποιεί και τις δυο πλευρές. Ενας καλός συμβιβασμός είναι καλύτερος από μια ΧΑΜΕΝΗ ΔΙΚΗ.

Σ.

Υ.Γ. Και το τραγελαφικό της πλήρους υποκρισίας της ηγεσίας των δυο μεγάλων κομμάτων : Α.Παπανδρέου & Μ.Εβερτ - ΠΑΣΟΚ & ΝΔ - δηλώνουν νταηλίδικα "Ουδέποτε θ'αναγνωρίσουμε κράτος στα βόρεια σύνορά μας,με τον όρο ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ". Στον ΟΗΕ,όμως,συμφωνήσαμε στην είσοδο του γειτονικού κράτους με την προσωρινή ονομασία FYROM,δηλ.Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ. Κατά τ'άλλα,δεν "αναγνωρίζουμε" τον όρο Μακεδονία στο διπλανό μας κράτος. Υποκρισία για τους αφελείς που πιστεύουν αυτούς που μας κυβερνούν ή που θα μας κυβερνήσουν... Αθάνατε Πάγκαλε !!!

Σ.

(βλ. και σχόλιο στην επόμενη σελίδα)

ΤΟ "ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ" : ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ.

Το άρθρο του Σ., περιέχει κατά την άποψή μας, πολλά και χρήσιμα στοιχεία. Στοιχεία που οπωσδήποτε δεν μπορούμε να τα αγνοήσουμε. Το "Μακεδονικό ζήτημα", πράγματι, δεν μπορεί να λυθεί έξω από τα πραγματικά του πλαίσια. Ο Αναρχικός δεν το θεωρεί, βέβαια, ζήτημα κάποιων "εθνοτήτων". Οπως δεν θεωρεί και την "φιλία των λαών" απλό διεθνιστικό σύνθημα ή έστω "καθήκον". Πιστεύουμε ότι το ζήτημα - όπως τονίζει και το παραπάνω άρθρο - είναι πρώτιστα οικονομικό. Σαν τέτοιο, εκφωνείται, βέβαια, από τις μεγάλες δυνάμεις (κράτη - εταιρίες), οι οποίες έχουν και τα μεγαλύτερα συμφέροντα. Ωστόσο, τα μικρότερα προβλήματα, που βρίθουν στην περιοχή των Βαλκανίων, αποτελούν παράγοντες του προβλήματος που, κάθε άλλο, παρά αμελητέοι είναι και που οπωσδήποτε επηρεάζουν τις αποφάσεις των μεγάλων δυνάμεων. Κάποιοι, φοβόμαστε, θα θεωρήσουν το παραπάνω άρθρο σαν "εθνικιστικό". Εμείς, το δημοσιεύουμε, θεωρόντας το απλά ΟΡΘΟΛΟΓΙΚΟ. Αλλωστε, δεν διστάζουμε να πούμε ότι ο ΑΝΘΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ είναι ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ, όπως ακριβώς ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ είναι και ο ΑΝΤΙΣΛΑΒΙΣΜΟΣ ή το ΜΕΝΟΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΩΝ ΣΚΟΠΙΩΝ. Φυσικά, δεν περιμένουμε - εδώ διαφωνούμε με το άρθρο του Σ. - ότι τα κράτη (τόσο οι μεγάλες δυνάμεις, όσο και η Ελλάδα και η FYROM) μπορούν να δώσουν κάποια λύση. Οι λύσεις σε θέματα σαν το "Μακεδονικό" δεν επιβάλλονται και δεν "βρίσκονται" εξ αποκαλύψεως. Οι λύσεις δημιουργούνται με τη συνεχή επαφή, την ανάπτυξη σχέσεων και την αλληλογνωριμία των ενδιαφερομένων. Οι λύσεις ΕΙΝΑΙ η συνεχής επαφή, η ανάπτυξη σχέσεων και η αλληλογνωριμία των "αντιπάλων". Η δυσκολία δεν έγκειται στην αναβολή ή στην κατάπνιξη κάποιας ενδεχόμενης σύγκρουσης (άλλωστε, ξέρουμε ότι εκείνοι που έχουν συμφέρον απ'την εκδήλωση αυτής της σύγκρουσης θα την αφήσουν να ξεσπάσει την κατάλληλη - γι'αυτούς - στιγμή). Η δυσκολία έγκειται στην εξαφάνιση αυτών καθαυτών των λόγων της σύγκρουσης, με τη δημιουργία σχέσεων που να την καθιστούν επιβλαβή. Απ'αυτή την οπτική γωνία, οι προτάσεις του Σ. μας βρίσκουν σύμφωνους σ'ό,τι αφορά την ανάπτυξη οικονομικών (και κάθε άλλου είδους) σχέσεων με τους βόρειους γειτονές μας. Οσο για το θέμα της ονομασίας, δεν θα άξιζε να μας απασχολήσει, αν δεν είχε κάποια "πραγματική" αξία, πέρα από την "ονομαστική" του. Στο βαθμό που πίσω από - και με - το όνομα καλύπτονται κι εκφράζονται οι εκατέρωθεν των συνόρων εθνικισμοί, το θέμα αυτό είναι πραγματικό. Και, φυσικά, δεν λύνεται ούτε με προγονολατρικές προσηλώσεις, αλλά ούτε και με πρόχειρες αποδοχές ιστορικών πλαστογραφιών χάριν της οποιασδήποτε ειρήνης, ιδιαίτερα όταν η τελευταία θεωρείται σαν οδοστρωτήρας των ιδιομορφιών των διαφόρων λαών.

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

πρωτομαγιατικοι αποηχοι

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΠΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ επρόκειτο να είναι το πρωτοσέλιδο του προηγούμενου τεύχους. Δεν μπήκε για λόγους καθαρά τεχνικούς. Εστω, λοιπόν, και ετεροχρονισμένα, το δημοσιεύουμε σήμερα (όπως, ετεροχρονισμένα, δημοσιεύουμε και κάποιες από τις διεθνείς κι εσωτερικές ειδήσεις, που είχαν ετοιμαστεί για το προηγούμενο τεύχος). Ζητούμε την κατανόηση των αναγνωστών, πιστεύοντας ότι το άρθρο του Σάκη Καράγιωργα, στο Νο.91, τους αποζημίωσε...

Φίλε αναγνώστη,
άλλη μια Πρωτομαγιά "γιορτάζεται" σήμερα, έστω και ετεροχρονισμένη, λόγω Πάσχα.

Ειλικρινά, δεν θα θέλαμε - ιδιαίτερα μια μέρα τέτοιας μνήμης - να "τα βάλουμε", ακόμη μια φορά, με την "εργατική τάξη" της χώρας αυτής. Δυστυχώς, όμως, είμαστε ΥΠΟΧΡΕΩΜΕΝΟΙ να το κάνουμε. Ιδιαίτερα ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΤΕΤΟΙΑΣ ΜΝΗΜΗΣ...

Ολοι αυτοί οι εργαζόμενοι, που σήμερα - μέρα ΑΡΓΙΑΣ - βρίσκονται στους δρόμους της Αθήνας, πορευόμενοι απ'την πλατεία Αιγύπτου και το Πεδίο του Αρεως προς την πλατεία Συντάγματος, πιστεύουν ότι ΤΙΜΟΥΝ τη μνήμη των ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ που εκτελέστηκαν το 1886 στο Σικάγο.

Φίλε αναγνώστη,
είμαστε υποχρεωμένοι να πούμε ότι, όλοι αυτοί - κι εννοούμε εκείνους που πράγματι πιστεύουν ότι τιμούν την Πρωτομαγιά - τουλάχιστον, ΑΥΤΟΠΑΡΑΜΥΘΙΑΖΟΝΤΑΙ.

Δεν είναι δυνατόν να τιμούν την 1 Μάη στις 12 του μήνα (όπως δεν είναι δυνατόν να λένε "Χριστός Ανέστη" την Πρωτομαγιά και όχι την Πρωταπριλιά). Δεν είναι δυνατόν να τιμούν την 1 Μάη κάτω απ'τα λάβαρα της πατριωτικής ΓΣΕΕ (ο πατριωτισμός της οποίας μέσα απ'την αφίσα της για το φορολογικό φαίνεται ξεκάθαρα σαν επιδίωξη της ισότητας στην εξαθλίωση). Δεν είναι δυνατόν να τιμούν την 1 Μάη κάτω από σημαίες κομμάτων που επιδιώκουν να "καταργήσουν" τη Λευκή Βίβλο με τη συμμετοχή τους στις επερχόμενες Ευρωεκλογές.

Φίλε αναγνώστη,
ιδιαίτερα εσύ, που σήμερα πορεύεσαι τόσο "αγωνιστικά", στάσου έστω για μια στιγμή κι αναλογίσου :

Η κυβέρνηση των ΗΠΑ που διέταζε τη σφαγή των εργατών στη Χαίυμάρκετ, δεν είχε τίποτε περισσότερο απ'τη σημερινή κυβέρνηση της χώρας σου. Οι σύγχρονοι εργοδότες σέβονται το οκτάωρό σου, όσο κι οι εργοδότες του 1886 που αρνιόντουσαν να το αναγνωρίσουν. Κι οι μπάτσοι κι οι "σεκιούριτυ" που σήμερα "περιφρουρούν" την πορεία σου, δεν θα διστάσουν να ρίξουν στο ψαχνό, στην πρώτη δυναμική σου κίνηση, όπως δεν είχαν διστάσει οι μπάτσοι και οι Πίνκερτονς, την 1/5/1886. Κι όπως και τότε, οι δικαστές δεν θάχουν ηθικές αναστολές και τύψεις, όταν θα σε στέλνουν στην κρεμάλα...

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΤΙΓΜΗ :
ΤΑΡΑΧΕΣ ΜΕ ΤΕΣΣΕΡΕΙΣ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΝΕΚΡΟΥΣ ΞΕΣΠΑΣΑΝ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΤΣΙΑΠΑΣ ΣΤΟ ΝΟΤΙΟ ΜΕΞΙΚΟ.

Το βράδυ της 26 προς 27/4/94, άγνωστοι πυρπόλησαν φορτηγάκι που ανήκε στη μητρόπολη του Πειραιά.

ΕΛΛΗΝΕΣ, ΠΟΜΑΚΟΙ, ΚΟΥΡΔΟΙ, ΤΟΥΡΚΟΙ ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΟΙ, ΑΔΕΛΦΙΑ..., έλεγε η αφίσα που κολλούσαν κάποιοι σύντροφοι στην Ξάνθη.
Η ασφάλεια αντέδρασε, όπως θα περίμενε κανείς, αμέσως, ΜΕ ΥΒΡΙΣΤΙΚΑ, ΑΠΕΙΛΗΤΙΚΑ ΚΙ ΑΝΩΝΥΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑΤΑ, που σκοπό είχαν την τρομοκράτηση των αποδεκτών τους, δηλαδή των οικογενειών των συντρόφων.
Αμέσως, αντέδρασαν και τα τοπικά φασιστικά ΜΜΕ, ο τηλεοπτικός τοπικός σταθμός ΘΡΑΚΗ TV κι ο ραδιοφωνικός LIFE FM.
Την άλλη μέρα (η αφισοκόλληση έγινε στις 4 Μάη 1994), με πρωτοσέλιδο άρθρο της, η εφημερίδα ΑΔΕΣΜΕΥΤΗ έλεγε τα εξής συνταρακτικά : "Κάτω απ'τα μάτια της αστυνομίας... Αναρχικοί ή πράκτορες της Αγκυρας (!) κολλούν αντεθνικές αφίσες και κυκλοφορούν ανθελληνικές προκηρύξεις... Πρόκειται, άραγε, για προβοκάτσια, οργανωμένη από το τουρκικό προξενείο ή για ασυνείδητους Αναρχικούς ανθέλληνες ;...". Το άρθρο υπογραφόταν από τον εκδότη της φυλλάδας και στέλεχος του ΘΡΑΚΗ TV, Πάνο Παπαδόπουλο.

Με την ευκαιρία, λοιπόν, των παραπάνω, που δυστυχώς δεν είναι πρωτόγνωρα στη χώρα μας, θα πρέπει να πούμε τα εξής :
Ο Αναρχικός πάντα συμπαθεί και κατανοεί τα προβλήματα των εργαζομένων. Ιδιαίτερα, όταν πασχίζουν να μην χάσουν τη δουλειά τους...
Καταλαβαίνουμε, λοιπόν, ότι οι μπάτσοι εργαζόμενοι μιας ήσυχης πόλης, σαν την Ξάνθη, είναι υποχρεωμένοι να εφευρίσκουν τρόπους για να δικαιολογούν την ύπαρξη και τον μισθό τους. Είναι υποχρεωμένοι να πείθουν κάθε τόσο τους Ξανθιώτες ότι κινδυνεύουν και, άρα, ότι χρειάζονται τους μπάτσους για να τους προστατεύουν. Αφίσες και προκηρύξεις, με το παραπάνω περιεχόμενο, είναι δυνατόν να πείσουν τους Ξανθιώτες για το αντίθετο.

Το ίδιο, φυσικά, ισχύει και για τον δημοσιογράφο Πάνο Παπαδόπουλο, ο οποίος - αν οι Ξανθιώτες πεισθούν ότι δεν κινδυνεύουν από τις διεθνιστικές ιδέες - δεν θα έχει τί να πουλήσει...

Εκείνο που φαίνεται, όμως, με την πρώτη είναι πως απ'όλη την Ξάνθη οι μόνοι που αντέδρασαν είναι οι ασφαλίτες κι ο Παπαδόπουλος με τους ομοίους του.
Πράγμα που δείχνει ότι η συντριπτική πλειοψηφία των Ξανθιωτών δεν αισθάνθηκε να κινδυνεύει απ' την αφίσα και τις προκηρύξεις.
Αφού, όμως, οι Ξανθιώτες δεν κινδυνεύουν, τότε γιατί πληρώνουν τους ευσυνείδητα εργαζόμενους μπάτσους και αντιδιεθνιστές δημοσιογράφους ;...

Εκτός, βέβαια, αν δεν τους πληρώνουν οι Ξανθιώτες...
Οπότε, γεννιέται φυσιολογικά το ερώτημα :
ΠΟΙΟΙ ΤΟΥΣ ΠΛΗΡΩΝΟΥΝ ;
ΚΑΙ ΤΙΝΟΣ ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΟΥΝ ;
ΔΗΛΑΔΗ,
ΤΙΝΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ;

Ανάμεσα στα "ωραία" που επισημάναμε τελευταία :

ΜΗ ΦΤΥΝΕΤΕ ΚΑΤΩ.
ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΟΛΛΟΙ ΑΠΟ ΠΑΝΩ ΣΑΣ.

(ήταν γραμμένο, επί μήνες στον τοίχο του Χημείου, στη Ναβαρίνου) και

ΑΦΟΥ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΤΡΩΤΕ
ΓΙΑΤΙ ΤΟΥΣ ΣΚΟΤΩΝΕΤΕ ;

(σε αφίσα κολλημένη - πού αλλού ; - στα Εξάρχεια).

Το γνωστό βιβλιοπωλείο ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ που - εκτός των άλλων - διανέμει και τον ΑΝΑΡΧΙΚΟ μετακόμισε.
Η νέα του διεύθυνση είναι : Βαλτετσίου 53 & Εμ.Μπενάκη 78 (στον πεζόδρομο).

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΑΘΗΝΑ 7 ΜΑΗ 1994

Εργαζόμενοι της Αθήνας,

είμαστε 200 Τεχνίτες που αποφοιτήσαμε από τον ΟΑΕΔ και δουλέψαμε 2 χρόνια στο σιδηρόδρομο. (Ο.Σ.Ε.)

Το 1991 η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μας απέλυσε παράνομα. Η τότε Αξιωματική Αντιπολίτευση και σημερινή Κυβέρνηση υποστήριξε το αίτημα μας για επαναπρόσληψη στον Ο.Σ.Ε. καταθέτοντας επερώτηση στη Βουλή.

Η σημερινή Διοίκηση του Ο.Σ.Ε. ζητάει από την Κυβέρνηση να γίνουν προσλήψεις για να καλυφθούν τα κενά του Οργανισμού.
8 μήνες πέρασαν και ακόμη δεν εκπλήρωσαν τις υποσχέσεις που μας έδωσαν.

Για να προχωρήσει ο Ο.Σ.Ε. σε έργα ανάπτυξης και εκσυγχρονισμού έχει άμεση ανάγκη ειδικευμένου προσωπικού.Σήμερα οι μόνοι που έχουν ειδικευθεί σε αντικείμενα του σιδηροδρόμου είμαστε εμείς.

Ζητάμε τη συμπαράσταση όλων των εργαζόμενων της Αθήνας για να ικανοποιηθεί το δίκαιο αίτημα μας που δεν είναι άλλο από τη δική μας θέση στη ζωή και στο μέλλον.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΛΥΜΕΝΩΝ
ΜΑΘΗΤΩΝ - ΤΕΧΝΙΤΩΝ ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ

47 ΟΛΙΚΟΙ ΑΡΝΗΤΕΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ ΤΗΣ PAMPLONA (IRUNEA) ΞΕΚΙΝΟΥΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ

47 ολικοί αρνητές κρατούμενοι στην Pamplona, ένας στην Tenerife και ένας ακόμα στην Albacete ξεκίνησαν στις 5 Απρίλη απεργία πείνας,δημοσιοποιόντας από κοινού μια δήλωση, στην οποία εξηγούν τους λόγους για τους οποίους παίρνουν αυτή την θέση.

Οι ολικοί αυτοί αρνητές είναι φυλακισμένοι εξαιτίας της άρνησης τους στον "τρίτο βαθμό φυλάκισης"(παραμονή στη φυλακή μόνο το βράδυ), μέτρο που εφαρμόζει το ισπανικό κράτος από τον Ιούνη του 93, μετά από την ψήφιση ενός νομοσχεδίου για όλους εκείνους οι οποίοι αρνούνται να πάνε στο στρατό αλλά και να κάνουν εναλλακτική θητεία και στους οποίους επιβάλλονται ποινές από 1 χρόνο εως 2 χρόνια, 4 μήνες και μια μέρα.

Μ' αυτό το μέτρο το κράτος προσπάθησε να αποκρύψει την καταστολή και να μειώσει το πολιτικό κόστος που υφίσταται από τη φυλάκιση ανθρώπων εξαιτίας της συνείδησης τους. Η επιβολή του "τρίτου βαθμού φυλάκισης" προυποθέτει την έκτιση όλης της επιβληθείσης ποινής

Η πληροφόρηση είναι από το EGUZKI IRRATI - PAMPLONA - 4 ολικοί αρνητές είναι και μέλη του σταθμού

<u>θυρίδα</u> : 2105/31080, τηλ (0034-48) 220758, fax 210393

ΔΗΛΩΣΗ ΑΠΕΡΓΩΝ ΠΕΙΝΑΣ ΟΛΙΚΩΝ ΑΡΝΗΤΩΝ

<u>Μη μασάς απ' τους στρατούς</u>

Οι φυλακισμένοι ολικοί αρνητές που δεν υπακούουμε στον τρίτο βαθμό φυλάκισης, μ' αυτή την απεργία πείνας σαν συμπληρωματικό μέρος του αντιμιλιταριστικού κινήματος και της ολικής άρνησης:

Καταγγέλουμε τη μιλιταριστική πολιτική του κράτους και τους αντιδημοκρατικούς σκοπούς του να διασώσει το πρόσωπο του και να ενδυναμώσει το θεσμό των στρατών μέσα από:

- Τη διατήρηση ενάντια στην κοινωνική πλειοψηφία της στρατιωτικής θητείας και της εναλλακτικής θητείας.
- Τη φυλάκιση των ολικών αρνητών και την ισχυροποίηση ενός νόμου για την άρνηση συνείδησης που έχει απορριφθεί συνολικά και ξοφλήσει κατά την εφαρμογή του.
- Μια πολιτική επεκτατική και επεμβατική ενάντια στο αίσθημα και το δίκαιο των λαών, πολιτική που την πραγματώνει μέσα από εθνικούς στρατούς, απ' το ΝΑΤΟ, απ' τα Ηνωμένα Εθνη και πρόσφατα μέσα απ' την κατ' ευφημισμό τακτική της "στρατιωτικής εμπλοκής για ανθρωπιστικούς λόγους"

Απευθυνόμαστε στην κοινωνία των πολιτών για να μη συμβάλλει στην πράξη σ' αυτές τις μιλιταριστικές πολιτικές, για να μη συνεργάζεται με τους στρατούς και για να αυτοοργανώνεται για την αποφυγή του πολέμου :

- δηλώνοντας ολική άρνηση και συμπαρατασσόμενοι μ' αυτούς που το κάνουν συμβάλλοντας έτσι στην κατάργηση της στρατιωτικής και εναλλακτικής θητείας σαν σημαντικό βήμα προς την εξαφάνιση των στρατών
- μην πληρώνοντας φόρους για τις στρατιωτικές δαπάνες
- παλεύοντας για το κλείσιμο πολεμικών βιομηχανιών, προσανατολιζόμενοι σε οικολογικά παραγωγικά μοντέλα καθώς επίσης και μη διαλέγοντας επαγγέλματα και εργασιακές δραστηριότητες που εδραιώνουν και στελεχώνουν το μιλιταρισμό*
- απαιτώντας απ' τα δημαρχεία την άρνηση συνεργασίας με τις στρατιωτικές υπηρεσίες.
- μπουκοτάροντας μέσα απο συνδικάτα και δημόσιους οργανισμούς την εναλλακτική θητεία

Μ'αυτή την απεργία πείνας θέλουμε να σου θυμίσουμε ότι η καταγγελία σου όπως και η συμμετοχή σου είναι απαραίτητες για την οικοδόμηση μιας κοινωνίας πιο δίκαιης και χωρίς στρατούς.

Διεύθυνση επικοινωνίας στη φυλακή :
PRISION DE IRUNEA, c / san Roque s/n IRUNEA (Pamplona)
Estado Espanol

* πιθανά αναφέρονται στις πολλές θέσεις εργασίας που καλύπτονται σε δημαρχεία από αυτούς που κάνουν εναλλακτική θητεία. Ανάλογο φαινόμενο συμβαίνει σε πολλές διοικητικές υπηρεσίες, στον Ερυθρό Σταυρό, σε νοσοκομεία κ.α. Οι εναλλακτικοί προτιμούνται απο τους εργαζόμενους γιατί δεν πληρώνονται παρά ελάχιστα και δεν έχουν κανένα εργατικό δικαίωμα γι αυτό και χρησιμοποιούνται ως απεργοσπαστικό σώμα.

"ΜΗ-ΦΟΝΙΚΑ" ΟΠΛΑ :
από την επιστημονική φαντασία στην πραγματικότητα και αντιστρόφως.

Το άρθρο που ακολουθεί είναι του *John Horgan* και δημοσιεύθηκε στο *Scientific American*, Απρίλη 94 τα σχόλια είναι του Β.

"Τον τελευταίο καιρό, στα εργαστήρια κατασκευής όπλων, στο Πεντάγωνο, αλλά και στο υπουργείο δικαιοσύνης, μια καινούρια λέξη έχει αρχίσει ν'ακούγεται : nonlethality", παρατηρεί σε άρθρο του στο Scientific American του Απρίλη 1994 ο John Horgan.

Στα ελληνικά, θα αποδώσουμε αυτό τον όρο σαν "μη-φονικότητα" και τα "nonlethal weapons" σαν "μη-φονικά όπλα".

"Η βασική ιδέα", συνεχίζει το άρθρο, "είναι ότι οι στρατιώτικοί κι οι αστυνομικοί, έστω κι αν το κάνουν για να καλυτερέψουν την εικόνα που έχει γι'αυτούς η κοινή γνώμη, συχνά δεν θέλουν να σκοτώσουν, αλλά απλά να αδρανοποιήσουν τον αντίπαλο και να αχρηστεύσουν τα όπλα του. Ολα αυτά, φυσικά, φέρνουν στο μυαλό μας τη Βοσνία, τη Σομαλία, αλλά και το Waco...".

Θυμίζουμε ότι στην πόλη Waco των ΗΠΑ το FBI σκότωσε, πέρισυ, δεκάδες οπαδούς - ανάμεσά τους και μικρά παιδιά - του αυτοθεωρούμενου "μεσσία" David Koresh.

"Βέβαια", συνεχίζει ο Horgan, "διάφορα μη-φονικά όπλα, από τις συσκευές "συσκότισης των ραντάρ" μέχρι τις ελαστικές σφαίρες, χρησιμοποιούνται εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Τώρα, όμως, οι ομοσπονδιακοί ερευνητές των ΗΠΑ στρέφουν την προσοχή τους σε μια ευρύτερη ποικιλία τέτοιων όπλων. Σ'αυτήν περιλαμβάνονται τα "τουφέκια laser", που τυφλώνουν προσωρινά τον αντίπαλο ή τις οπτικές του συσκευές· οι γεννήτριες υποήχων χαμηλής συνότητας που μπορούν να προξενήσουν στον αντίπαλο ναυτία ή διάρροια· εκρηκτικά που "εκσφενδονίζουν" ηλεκτρομαγνητικούς παλμούς που αχρηστεύουν τις ηλεκτρονικές συσκευές· τα "stickums" και τα "slickums" δηλαδή οι χημικές ουσίες που μπορούν να καταστήσουν έναν δρόμο αδιάβατο (τα πρώτα κάνοντάς τον να "κολλάει" και τα δεύτερα κάνοντάς τον να γλυστράει)· καθώς και οι βιολογικοί παράγοντες που καταστρέφουν τις σοδειές και τα άλλα στρατηγικά αποθέματα (νερό,καύσιμα κλπ.) του αντιπάλου.

"Ο Steven Aftergood της Ομοσπονδίας Αμερικανών Επιστημόνων, που ασχολείται ιδιαίτερα με το θέμα των μη-φονικών όπλων, χαρακτηρίζει ορισμένα απ' αυτά, τουλάχιστον, "αλλόκοτα". Παρατηρεί ότι στα υπό εξέταση όπλα περιλαμβάνονται και κάποια πυρηνικά, που κάθε άλλο παρά μη-φονικά μπορούν να θεωρηθούν, καθώς και συσκευές ελέγχου του ανθρώπινου εγκεφάλου. Ακόμη, παρατηρεί ο Aftergood, τρεις τουλάχιστον από τους πιο ένθερμους υποστηρικτές του προγράμματος για τα μη-φονικά όπλα, τυχαίνει να ενδιαφέρονται ιδιαίτερα για τα ψυχικά φαινόμενα. "Ο,τι κι αν λέει οποιοσδήποτε, θα πρέπει να το αντιμετωπίζουμε με σκεπτικισμό", παρατηρεί ο Aftergood. "Το πρόγραμμα, ωστόσο", προσθέτει, "αποτελεί πραγματικότητα. Τεράστια κεφάλαια επενδύονται σ'αυτό, με κάθε μυστικότητα", από τα υπουργεία ενέργειας και άμυνας και, σε μικρότερο βαθμό, από το υπουργείο δικαιοσύνης. Κι ο εκπρόσωπος της Ομοσπονδίας Αμερικανών Επιστημόνων τελειώνει απευθύνοντας έκκληση για "περισσότερη διαφάνεια" στο επίμαχο αυτό θέμα.

"Μια από τις λίγες μη-απόρρητες διαλέξεις που δόθηκαν, πέρισυ το Νοέμβρη, στη διάρκεια συνδιάσκεψης με θέμα τη μη-φονικότητα στο Laurel, Md των ΗΠΑ, ήταν εκείνη του Edward Teller του Εθνικού Εργαστηρίου Lawrel Livermore. Ο Teller, γνωστότερος σαν "ο πατέρας της υδρογονοβόμβας", αποκάλυψε ότι οι ερευνητές του Livermore ασχολούνται "με τη μελέτη των δυνατοτήτων κατασκευής ενός μικροσκοπικού πυραύλου, που θα καθοδηγείται με τόση ακρίβεια ώστε να εισχωρεί στην κάνη ενός εχθρικού πυροβόλου, να εκρήγνυται, να καταστρέφει το πυροβόλο, αλλά να αφήνει ανέπαφο τον πυροβολητή"."

Ο άνθρωπος θα πρέπει, μάλλον, να την έχει ψωνίσει από την πολυδιαφημισμένη "χειρουργική ακρίβεια" που επέδειξαν οι ένοπλες δυνάμεις των ΗΠΑ κατά την επίθεση εναντίον του Ιράκ, όπου ένας πύραυλος - λιγάκι μεγαλύτερος - καθοδηγήθηκε με τόση ευστοχία ώστε πέρασε από την πόρτα του καταφυγίου, εξόντωσε όσους είχαν καταφύγει εκεί και άφησε ανέπαφα... τα ντουβάρια (με τα αποτυπώματα των καμμένων ανθρωπίνων κορμιών επάνω τους).

"Ο Teller", συνεχίζει το άρθρο του Scientific American, "ζήτησε να διευρυνθεί η αντίληψη της μη-φονικότητας, ώστε να περιλάβει και κάποια "μικρά πυρηνικά εκρηκτικά" ισοδύναμα σε εκρηκτικότητα με 100 τόννους ισχυρών συμβατικών εκρηκτικών ουσιών, ισχύος περίπου του ενός εκατοστού της βόμβας που κατέστρεψε τη Χιροσίμα. Με αυτά τα εκρηκτικά, τοποθετημένα σε μερικούς "έξυπνους πυραύλους", οι ΗΠΑ θα μπορούσαν, φερ'ειπείν, να εξαναγκάσουν τη Βόρεια Κορέα να κλείσει τις στρατιωτικές της εγκαταστάσεις. Οπως είπε ο Teller, "θα πούμε στον εχθρό, στους Βορειο-Κορεάτες, πως, άν ανακαλύψουμε ότι κάποιοι εξακολουθούν να πηγαίνουν σ'αυτές τις εγκαταστάσεις, τότε θα τις βομβαρδίσουμε σε κάποιαν ανύποπτη στιγμή". Οσο οι Κορεάτες, δηλαδή, θα υπακούουν στις ΗΠΑ, τα πυρηνικά όπλα θα είναι μη-φονικά.

"Πρόεδρος της συνδιάσκεψης", συνεχίζει το άρθρο, "ήταν ο John B. Alexander, που διευθύνει το πρόγραμμα μη-φονικής άμυνας στο Εθνικό Εργαστήριο του Los Alamos κι ο οποίος έχει αποκληθεί (από κάποιον δημοσιογράφο του Los Alamos) "πατέρας της μη-φονικής άμυνας". Για τις προσπάθειές του στον τομέα αυτόν, ο Alexander τιμήθηκε πρόσφατα με τον τίτλο του "Aerospace Laureate" (του "Αεροδιαστημικού Πτυχιούχου") από το έγκυρο περιοδικό Aviation Week & Space Technology (Αεροπορική Εβδομάδα & Διαστημική Τεχνολογία). Στο αιτιολογικό της απονομής του τίτλου, βέβαια, το περιοδικό δεν ανέφερε ότι, πέρισυ, ο Alexander είχε οργανώσει μια συνάντηση με θέμα "Θεραπεία και Ερευνα της Εμπειρίας Ανωμάλου Τραύματος" (Treatment and Research of Experienced Anomalous Trauma), όπου οι συμμετέχοντες συζήτησαν περιπτώσεις απαγωγών από εξωγήινους, τελετουργικών κακοποιήσεων και νεκραναστάσεων.

"Ο Alexander είναι απόστρατος συνταγματάρχης του στρατού των ΗΠΑ, ο ίδιος χαρακτηρίζει τον εαυτό του "hard-core mercenary" ("σκληροπυρηνικό μισθοφόρο") και η διδακτορική του διατριβή αφορούσε την θανατολογία (Σ.του Α.: thanatology, στο πρωτότυπο), δηλαδή την επιστήμη του θανάτου. Το 1980 έγραψε ένα άρθρο, σε κάποιο περιοδικό ειδικευμένο σε θέματα άμυνας, για τις πιθανότητες στρατιωτικών εφαρμογών των ψυχικών δυνάμεων. Τονίζει ότι δεν πιστεύει πως οι παρα-φυσικές (Σ. του Α.: paranormal, στο πρωτότυπο) τεχνικές θα πρέπει να αποτελέσουν μέρος του προγράμματος μη-φονικής άμυνας, επειδή ένας τέτοιος συσχετισμός των δυο κλάδων θα μπορούσε να θεωρηθεί φαιδρός από τις υπηρεσίες που χρηματοδοτούν το πρόγραμμα.

"Δυο άλλοι υποστηρικτές της μη-φονικότητας είναι η Janet E. Morris κι ο σύζυγός της, Christopher C. Morris· κι οι δυο είναι συγγραφείς βιβλίων επιστημονικής φαντασίας και αυτοδίδακτοι εμπειρογνώμονες επί θεμάτων εθνικής ασφαλείας, συνεργαζόμενοι με το Συμβούλιο Παγκόσμιας Στρατηγικής των ΗΠΑ (U.S. Global Strategy Council) και με το γνωστότερο Κέντρο Στρατηγικών και Διεθνών Μελετών (Center for Strategic and International Studies) που εδρεύουν στην Washington DC και αποτε-

------------ συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

λούν κέντρα παραγωγής θεωρίας και ιδεολογίας. Ό-πως κι ο Alexander, έχουν κι αυτοί εκδηλώσει ενδιαφέρον για τα παρα-φυσικά φαινόμενα, περιλαμβανομένης της τηλεπαθητικής όρασης (όπου κάποιος υποτίθεται ότι "βλέπει" σκηνές που εκτυλίσσονται σε μεγάλη απόσταση) και αυτού που ονομάζεται "επίδραση του νου επί της πιθανότητας".

"Οι Morris έχουν ασχοληθεί με την προώθηση κάποιας "ψυχο-βελτιωτικής" τεχνολογίας, που αναπτύχθηκε από κάποιον Ρώσσο επιστήμονα και που αποβλέπει στον επηρεασμό των ατόμων-αντικειμένων της, μέσω κάποιων μη-αισθητών μηνυμάτων που περιέχονται σε ακουστικά ή οπτικά σήματα.".

Αυτού του είδους οι τεχνικές είναι λίγο-πολύ γνωστές, τουλάχιστον, στον τομέα των διαφημίσεων, όπου μηνύματα - τόσο σύντομα, ώστε να μην τα αντιλαμβάνεται κανείς - πείθουν τους καταναλωτές ότι έχουν ανάγκη να αγοράσουν το Α ή το Β προϊόν.

"Οι Morris", συνεχίζει ο αρθρογράφος, "λένε ότι πρόθεσή τους δεν είναι η εισαγωγή τέτοιων συκευών στο μη-φονικό οπλοστάσιο των ΗΠΑ, αλλά το να προειδοποιήσουν τη χώρα για τους κινδύνους που διατρέχει, ώστε να λάβει τα κατάλληλα αντίμετρα.

"Πέρυσι, οι Morris οργάνωσαν μια σειρά σεμιναρίων στα οποία έγιναν επιδείξεις αυτής της τεχνολογίας, από τον Ρώσσο εφευρέτη της, προς Αμερικανούς επιστήμονες. Αξιωματούχος του υπουργείου υγείας που παρακολούθησε κάποια απ'αυτές τις παρουσιάσεις και ζήτησε να κρατηθεί η ανωνυμία του χαρακτήρισε το όλο θέμα "παραμύθι", προσθέτοντας ότι προηγούμενες έρευνες έχουν ήδη αποδείξει ότι αυτές οι τεχνικές είναι αναποτελεσματικές. Σύμφωνα, ωστόσο, με κάποιες πληροφορίες, το FBI εξέταζε τη χρησιμοποίηση τέτοιων μεθόδων για να πείσει τον David Koresh και τους οπαδούς του να παραδοθούν πριν τη φονική επίθεση εναντίον τους, πέρυσι.

"Στα τέλη της δεκαετίας του 1980, η Janet Morris γνώρισε τον Alexander, μέσω ενός κοινού φίλου, του Richard Groller, τέως αξιωματικού των υπηρεσιών πληροφοριών. Οι τρεις τους συνεργάστηκαν στη συγγραφή του βιβλίου "The Warrior's Edge : Front-Line Strategies for Victory on the Corporate Battlefield" ("Τό όριο του πολεμιστή : Στρατηγικές της πρώτης γραμμής για τη νίκη στο κοινό πεδίο της μάχης"), που εκδόθηκε το 1990. Το βιβλίο λέει σε ομάδες ορειβατών το πώς η χρησιμοποίηση των ψυχικών δυνάμεων μπορεί να τους βοηθήσει να φτάσουν στην κορυφή του βουνού.

"Από εκείνη την εποχή, οι Morris κι ο Alexander είναι τσακωμένοι κι αλληλοκατηγορούνται ότι ο ένας προσπαθεί να κλέψει απ'τον άλλο την πατρότητα της μη-φονικότητας. "Ο Alexander έκλεβε τις ιδέες μας και τις έστελνε σαν δικές του στους υπεύθυνους του προγράμματος", λέει η Janet Morris. Οι Morris κατηγορούν ακόμη τον Alexander και τους στρατιωτικούς ότι, στην προσπάθειά τους να οικειοποιηθούν το πρόγραμμα, το έχουν χαρακτηρίσει απόρρητο.

"Ο Alexander παραδέχεται ότι ορισμένες πλευρές της έρευνας του προγράμματος μη-φονικής άμυνας είναι πράγματι απόρρητες - περιλαμβανομένου και του προϋπολογισμού του προγράμματος του οποίου προΐσταται ο ίδιος στο Los Alamos (εκπρόσωπος του εργαστηρίου είπε μόνο ότι τα ποσά που διατίθενται είναι "της τάξης των εκατομμυρίων"). Ωστόσο, αν κι ο ίδιος είναι υπέρ της χαλάρωσης της μυστικότητας, δεν είναι αυτός που μπορεί ν' αποφασίσει την κατάργησή της. Επίσης, ο Alexander αρνείται κατηγορηματικά ότι έκλεψε τις ιδέες των Morris. Όπως δηλώνει, ο ίδιος έγραψε ένα άρθρο για τη μη-φονικότητα, πριν πέντε χρόνια, ενώ η βασική ιδέα απασχολεί τους στρατιωτικούς αναλυτές, τουλάχιστον από το 1972. "Το να ισχυρίζεται κάποιος ότι εφηύρε τη μη-φονικότητα είναι το ίδιο με το να ισχυρίζεται ότι εφηύρε τα πολιτικά δικαιώματα", λέει χαρακτηριστικά.".

Η κολλητική ουσία που εκτοξεύεται από το όπλο κάνει το "στόχο" ανίκανο να κινηθεί. (Η ομοιότητα με την "βιοχλαπάτσα" δεν είναι συμπτωματική. Παρόμοια όπλα αναφέρονταν ήδη στα κόμικς της δεκαετίας '50-'60)

Οι λόγοι που, μας οδήγησαν στη δημοσίευση του παραπάνω άρθρου, δεν ήταν μόνο το ότι ελάχιστα πράγματα έχουν ακουστεί για τα "μη-φονικά όπλα".
Η "ήπια καταστολή", που πρόσφατα διακηρύχθηκε από το υπουργείο δημόσιας τάξης της χώρας μας, κάνει το άρθρο επίκαιρο.
Θα παρατηρήσουμε, ωστόσο, κάποια σημεία :

------------ συνέχεια στην επόμενη σελίδα

ΤΑ "ΜΗ-ΦΟΝΙΚΑ" ΟΠΛΑ

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

-*- Η ιδέα του μη-φονικού πολέμου είναι γνωστή ήδη από την αρχαιότητα, αφού πολλοί απ' τους πολέμους εκείνης της εποχής ήταν καθαρά δουλοκτητικοί και άρα χρησιμοποιούνταν όπλα που αιχμαλώτιζαν τον εχθρό, αλλά ούτε τον σκότωναν, ούτε τον ακρωτηρίαζαν (π.χ. παγίδες, δίχτυα κλπ).

-*- Ενας άλλος λόγος για τη μη-φονικότητα είναι η αποφυγή της εξαγρίωσης του άμαχου πληθυσμού του αντιπάλου, αλλά και η αποφυγή των αντιδράσεων των "ημετέρων" (αμάχων, αλλά και στρατιωτικών) που δεν θέλουν να αισθάνονται σαν μακελάρηδες.

-*- Ο τρόμος που προκαλεί η απειλή της χρήσης βίας αποτελεί - αρκετές φορές - ένα μη-φονικό όπλο, όπως αποδεικνύουν κάποιες ιστορικές περίοδοι που εύστοχα έχουν αποκληθεί "περίοδοι ισορροπίας του τρόμου". Τέτοια περίοδος ήταν και η πρόσφατη εποχή του "ψυχρού πολέμου".

-*- Φυσικά, κάποια στιγμή, οι "ισορροπίες τρόμου" ανατρέπονται και, τότε, οι αντίπαλοι περνούν από την απειλή βίας στην ωμή χρήση της.

-*- Ο κυριότερος λόγος ανατροπής αυτών των "ισορροπιών" είναι ο οικονομικός, αφού ο ανταγωνισμός των εξοπλισμών αναγκάζει τους αντιπάλους να ξοδεύουν διαρκώς περισσότερα χρήματα, με αποτέλεσμα να αντιμετωπίζουν συχνά εσωτερικές ταραχές (που πολλές φορές είναι αιματηρότερες απ'ό,τι οι αποτρεπόμενοι διακρατικοί πόλεμοι).

-*- Δεν θα πρέπει, βέβαια, να ξεχνάμε ότι από τα χρήματα των στρατιωτικών προϋπολογισμών ζούν, σε κάθε χώρα, αρκετές εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι (στρατιωτικοί, επιστήμονες, αλλά και απλοί εργάτες· βλ. ΕΒΟ, ΕΑΒ, κλπ). Οπως είναι φυσικό, όλοι αυτοί έχουν κάθε συμφέρον στη συνέχιση της χρηματοδότησής τους, συμφέρον τόσο ισχυρό, που κάποτε αρκεί για τη διαιώνιση κάποιου "προαιώνιου" μίσους, με την έντεχνη καλλιέργειά του.

-*- Σ'ό,τι αφορά το τεχνολογικο-επιστημονικό μέρος του άρθρου, πρέπει να τονίσουμε ότι μας φαίνεται τρομερά υποβαθμισμένο (πράγμα περίεργο για το Scientific American). Σε επόμενο τεύχος του Αναρχικού, θα προσπαθήσουμε να σας δώσουμε περισσότερα στοιχεία.

-*- Τέλος, παρατηρούμε ότι και σ'αυτό το άρθρο, "εχθρός" των ΗΠΑ εμφανίζεται η Βόρεια Κορέα... Και μάλιστα "επικίνδυνος" !

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

διεθνή... διεθνή... διεθνή...

ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ. Τα εφοδιασμένα με ευρωπαϊκά όπλα στρατεύματα της Τανσού Τσιλέρ εξακολουθούν τις επιχειρήσεις γενοκτονίας στο επί τουρκικού εδάφους Κουρδιστάν, καθώς και τις επιδρομές στα γειτονικά κράτη (Ιράκ, Ιράν), με στόχο τα στρατόπεδα εκπαίδευσης αντιπαρτών του ΡΚΚ, αλλά και τα στρατόπεδα αόπλων Κούρδων προσφύγων.

ΤΟΥΡΚΙΑ. Αγριες συγκρούσεις εργατών με την αστυνομία σημειώθηκαν και φέτος, την Πρωτομαγιά (που εκεί τιμήθηκε την 1η Μάη), στην Κωνσταντινούπολη, στην Αγκυρα, στη Σμύρνη & σ'άλλες πόλεις. Οι Τούρκοι δεν φαίνονται... να χάφτουν το "εθνικό μεγαλείο" που, απεγνωσμένα, προσπαθεί να τους σερβίρει η κυβέρνηση. Και, φυσικά, δεν αποδέχονται τις φιλοπόλεμες επιλογές του καθεστώτος. Απ'εναντίας, φουντώνει η αντίσταση. Τόσο η ένοπλη, με την πύκνωση των τάξεων της Ντεβ Σολ, όσο και η άοπλη, με το κύμα δηλώσεων άρνησης στράτευσης, που ακολούθησε την αποφυλάκιση του συντρόφου μας Αυτέκ Οζέλ.

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ. Ο πρώτος ανήλικος Παλαιστίνιος, 9 ετών, που σκοτώνεται από Παλαιστίνιους, είναι γεγονός. Στις 10/5 οι μπάτσοι του Αραφάτ, υπερασπιζόμενοι την πλούσια παλαιστινιακή αστική τάξη, άνοιξαν πυρ εναντίον ανηλίκων, που διαδήλωναν την αντίθεσή τους όχι μόνο στη διεθνή πολιτική της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, αλλά και στην εσωτερική κοινωνική και οικονομική πολιτική της.

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ δεν είναι όργανο κάποιας συγκεκριμμένης Αναρχικής ομάδας. Όσοι συνεργάζονται στην έκδοσή του αγωνίζονται για τη δημιουργία μιας κοινωνίας απαλλαγμένης από κάθε εξουσία κι από κάθε κερδοσκοπική ιδεολογία κι εμπορικοο-οικονομικούς νόμους. Στα πλαίσια αυτά, δεν απαιτείται η καταβολή δραχμικού ή άλλου αντιτύπου για την απόκτησή του και η μερική ή ολική αναπαραγωγή του είναι ελεύθερη. Οικονομική ενίσχυση, πάντως, συνεργασία κλπ. γίνονται δεκτές απ' όσους συμφωνούν με τον αγώνα μας.

YEMENH

Σε περσινό τεύχος του Αναρχικού, που αναφερόταν στον πόλεμο στον Περσικό Κόλπο, είχαμε γράψει ότι ο πόλεμος αυτός δεν έχει τελειώσει.

Η πρόσφατη αιματηρή κρίση που έχει ξεσπάσει στην Υεμένη το αποδεικνύει περίτρανα, αφού ο εμφύλιος πόλεμος μεταξύ Βορείων και Νοτίων Υεμενιτών δεν είναι παρά ένα νέο επεισόδιο αυτού του γενικότερου πολέμου, που με τη σειρά του δεν είναι παρά μια ακόμη έκφανση της αντιπαλότητας Δυτικής Ευρώπης - Βόρειας Αμερικής (μια άλλη έκφανση αυτής της σύγκρουσης των υπερδυνάμεων της εποχής μας αποτελούν τα τεκταινόμενα στη γειτονική μας Γιουγκοσλαβία).

Ήδη, πολλά άρθρα έχουν γραφεί σχετικά με τις εξελίξεις στον τύπο και οι ειδήσεις έχουν σπάσει το φράγμα των ΜΜΕ (φυσιολογικά,-αφού εκεί διακυβεύονται τα συμφέροντα του πολιτισμένου κόσμου !).

Βέβαια, καταβάλλονται απεγνωσμένες προσπάθειες συγκάλυψης του ρόλου των αμερικάνικων μυστικών υπηρεσιών (και των Σαουδαραβικών πρακτορείων τους) σ'αυτή τη νέα κρίση, που προσπαθούν να μας την παρουσιάσουν σαν ένα ακόμη δείγμα του οπισθοδρομικού φανατισμού και της υπανάπτυξης των Αράβων.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΤΙΓΜΗ

Μεγάλης έκτασης επίθεση έχουν εξαπολύσει οι Βόρειοι Υεμενίτες κατά των Νοτίων.
Αντικειμενικός στόχος, οι - Αμερικανικών και Σαουδαραβικών συμφερόντων - πετρελαϊκές εγκαταστάσεις, που απειλούνται απ'τους Νότιους.
Πολλοί Σομαλοί πρόσφυγες στην "Ευδαίμονα Αραβία" έχουν χάσει μέχρι τώρα τη ζωή τους.
Για τους Παλαιστίνιους, που ζουν κατά χιλιάδες στην Υεμένη, δεν έχει γίνει τίποτε γνωστό.

ΡΩΣΣΙΑ

Σύμφωνα με καταγγελίες των ρωσσικών συνδικάτων, η κατάσταση που επικρατεί στα ανθρακωρυχεία της χώρας είναι τραγική.

Σύμφωνα με έγγραφη καταγγελία της ΡΟΣΟΥΓΚΛΕΠΡΟΦΣΟΓΙΟΥΖ (Ένωση Ανθρακωρύχων Ρωσσίας), τα θέματα της εργασιακής ασφάλειας και της πρόληψης των ατυχημάτων δεν φαίνεται να απασχολούν κανέναν.

Στη διάρκεια του 1993 αναφέρθηκαν δεκάδες εκρήξεις οφειλόμενες στη συσσώρευση μεθανίου. Φέτος, όμως, τα πράγματα φαίνονται ακόμη χειρότερα. Στο πρώτο τρίμηνο του 1994, 83 ανθρακωρύχοι έχουν χάσει τη ζωή τους, ενώ στο αντίστοιχο περσινό διάστημα οι νεκροί ήταν 77 (συνολικά, πέρισυ σκοτώθηκαν 343 ανθρακωρύχοι).

Πάνω από 3.000 ανθρακωρύχοι έχουν μείνει ολικά ή μερικά ανάπηροι, στη διάρκεια του περασμένου χρόνου, ενώ για φέτος ο αριθμός προβλέπεται να φτάσει στις 5.000. Η σχέση αριθμού ατυχημάτων ανά εξορυσσόμενο τόννο κάρβουνου, από 0.71 που ήταν το 1990, έφτασε στο 1.12 το 1993.

Μολονότι τα ανθρακωρυχεία της Ρωσσίας θεωρούνται από τα πιο αποδοτικά του κόσμου (ετήσια παραγωγή : 303 εκατομμύρια τόννοι κάρβουνου), το υπουργείο καυσίμων κι ενεργείας των Γιέλτσιν - Ζιρινόφσκυ αδιαφορεί εντελώς. Σύμφωνα με τις καταγγελίες των συνδικάτων (ανάμεσά τους και του Ελεύθερου Διεπαγγελματικού Συνδικάτου - CMOT), περίπου τα μισά από τα πάνω από 300 ανθρακωρυχεία που λειτουργούν στη Ρωσσία, δεν έχουν σύστημα αεροτροφοδότησης. Το 1/6 των εγκαταστάσεων δεν έχουν σύστημα εξαερισμού. Στο 70% των εγκαταστάσεων, τα συστήματα ύδρευσης, παροχής ηλεκτρικού ρεύματος και μεταφοράς προσωπικού και υλικού (βαγονέτα) είναι, στην κυριολεξία, άχρηστα.

Κι όμως... Κατά τις καταγγελίες, οι διάφοροι πελάτες των ρωσσικών ανθρακωρυχείων (κύρια οι κοινοπραξίες ρωσσικών και δυτικοευρωπαϊκών βιομηχανιών, που ξεφύτρωσαν σαν τα μανιτάρια, χάρη στην περεστρόϊκα) τους οφείλουν 1.3 τρισεκατομμύρια ρούβλια (720 εκατομμύρια δολλάρια).

τελευταια στιγμη

Η επίσκεψη του Αμερικανού υπουργού εξωτερικών Γουώρρεν Κρίστοφερ στην αυτόνομη Ιεριχώ, συνοδεύτηκε από άγριες συγκρούσεις Παλαιστινίων - Ισραηλινών.

NATO - ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ

Οι στρατιωτικοί ηγέτες του NATO συναντήθηκαν, στις 27 Απρίλη 1994, με τους ομολόγους τους της Ανατολικής Ευρώπης και της πρώην ΕΣΣΔ, για να συζητήσουν τα θέματα της μεταξύ των δυο ομάδων συνεργασίας καθώς και το σχέδιο του "Συνεταιρισμού για την Ειρήνη" (Partnership for Peace - βλ. σχετικό άρθρο του Ρώσσου υπουργού εξωτερικών, Αντρέϊ Κοζύρεφ, στο NATO - Review, που είχε δημοσιευθεί σε περσινό τεύχος του Αναρχικού).

Συζητήθηκαν ακόμη οι δυνατότητες διεξαγωγής κοινών στρατιωτικών ασκήσεων των ενόπλων δυνάμεων των δυο ομάδων κρατών και της από κοινού εκπαίδευσής τους.

Αυτή ήταν η τρίτη παρόμοια συνάντηση, από τη λήξη του "Ψυχρού Πολέμου" μέχρι σήμερα, στην οποία συμμετείχαν οι αρχηγοί των γενικών επιτελείων περισσοτέρων από 30 χωρών, συμπεριλαμβανομένων των ΗΠΑ και της Ρωσσίας. Ο πρόεδρος της στρατιωτικής επιτροπής του NATO, Sir Richard Vincent (Άγγλος), είπε ότι η συνάντηση σημείωσε εξαιρετική επιτυχία προς την κατεύθυνση της "διασφάλισης της ειρήνης μέσω της ενεργού συνεργασίας επί αμυντικών θεμάτων και μέσω των στρατιωτικών επαφών".

"Δοθέντος του αριθμού των κρίσεων, που παρατηρούνται σε παγκόσμια κλίμακα, καθώς και της πολυπλοκότητάς τους, γίνεται ολοένα και πιο φανερό πως αυτή η συνεργασιακή προσέγγιση... αποτελεί ένα πρακτικό και χρήσιμο στοιχείο των προσπαθειών μας για την επίτευξη της ειρήνης και της σταθερότητας", είπε ο Vincent.

Σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη της συνάντησης, οι στρατιωτικοί αρχηγοί επρόκειτο να συζητήσουν τα μέτρα για τη διατήρηση της ειρήνης στην Ευρώπη - ιδιαίτερα, εκείνα που εφαρμόζονται στην πρώην Γιουγκοσλαβία - καθώς και το πρόγραμμα του "Συνεταιρισμού για την Ειρήνη".

Δεκατέσσερα κράτη της Ανατολικής Ευρώπης και της πρώην ΕΣΣΔ έχουν, μέχρι στιγμής, υπογράψει τη σχετική συμφωνία για τη σύναψη στενότερων σχέσεων με τις ένοπλες δυνάμεις του NATO, αλλά αποφεύγει να υποσχεθεί τη μελλοντική ένταξη σ'αυτό των χωρών που δεν είναι μέλη του NATO και επίσης αποφεύγει να δώσει οποιεσδήποτε εγγυήσεις για την ασφάλεια αυτών των χωρών.

(Από την εβδομαδιαία αγγλόφωνη εφημερίδα BALKAN NEWS, 1/5/94).

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ
Οι παραπάνω πληροφορίες μας (αν αληθεύουν) αποκαλύπτουν, ίσως, και τον λόγο για τον οποίο οι ΗΠΑ, όχι μόνο βιάζονται να "κλείσουν" το Γιουγκοσλαβικό, αλλά και δέχονται να το "κλείσουν" σύμφωνα με τις θελήσεις της Βόννης (εξακολουθεί να είναι πρωτεύουσα της Γερμανίας, μολονότι ο Weizsaecker εξεδήλωσε την πρόθεσή του να μετακομίσει στο Βερολίνο...).
Πάντως, στις 13/4/94, ο πράκτορας των ΗΠΑ, Μπούτρος Μπούτρος Γάλι, δήλωσε ότι ο ΟΗΕ θα... βοηθήσει την "ανοικοδόμηση της πρώην Γιουγκοσλαβίας... μετά την αποκατάσταση της ειρήνης στην περιοχή" (ΝΑ ΣΕ ΚΑΨΩ, ΓΙΑΝΝΗ, ΝΑ Σ'ΑΛΕΙΨΩ ΜΕΛΙ ;). Λίγες ώρες αργότερα, τα αμερικάνικα F-16 δολοφονούσαν εν ψυχρώ άμαχους Σέρβους στο θύλακα του Gorazde, στη Βοσνία.
Το ότι χτυπήθηκαν άμαχοι αποδεικνύεται από το ότι οι ένοπλες δυνάμεις των Σέρβων της Βοσνίας, όχι μόνο δεν υποχώρησαν, αλλά, αντίθετα, κατάφεραν να προελάσουν, αφού δεν υπέστησαν κανένα χτύπημα.
Το ότι, λοιπόν, χτυπήθηκαν άμαχοι μπορεί να σημαίνει είτε ότι
- το ΝΑΤΟ κι οι ΗΠΑ δεν μπόρεσαν να πλήξουν ενόπλους,
- φοβήθηκαν επέκταση των συγκρούσεων,

ή, το πιθανότερο,
- ΔΕΝ ΘΕΛΗΣΑΝ επειδή, αυτό που τους ενδιαφέρει δεν είναι η διάσωση των "απειλουμένων Μουσουλμάνων" ή η εξουδετέρωση των "επιτιθεμένων Σέρβων", αλλά η συνέχιση των μεταξύ τους μαχών.

Αξίζει να αναφέρουμε, επίσης, ότι όλα τα παραπάνω (και οι δηλώσεις του γραμματέα του ΟΗΕ) έγιναν λίγο μετά τη συνάντηση του Γάλι με τον υπουργό εξωτερικών της Γερμανίας, Klaus Kinkel.

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ...
ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΝΘΡΩΠΟΙ
ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ,
Ε Λ Ε Υ Θ Ε Ρ Ο Ι
ΑΠΟ ΤΟΝ
ΖΥΓΟ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ,
Α Λ Λ Η Λ Ο Σ Φ Α Ζ Ο Ν Τ Α Ι . . .

(μαύρο χιούμορ)

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ
Σε γενική απεργία στις 17 Μάη καλούν τους Βούλγαρους εργαζόμενους οι συνδικαλιστικοί του φορείς. Η απόφαση πάρθηκε στις 4/4/94 απ'την Συνομοσπονδία Ανεξαρτήτων Συνδικάτων Βουλγαρίας.

ΙΡΑΚ
Αμερικάνικα καταδιωκτικά κατέρριψαν... αμερικάνικα ελικόπτερα, επειδή τα πέρασαν για ιρακινά ! (στις 13/4/94). Τί να πρωτοπροσέξει κανείς ; Τις αντι-ιρακινές φοβίες των γιάνκηδων ή την "χειρουργική ακρίβεια" της σύγχρονης πολεμικής τεχνολογίας ;

ΒΟΡΕΙΑ ΚΟΡΕΑ
Λυσσομανάει, τον τελευταίο καιρό η αντιβορειοκορεατική προπαγάνδα των ΗΠΑ. (Βλέπε σχετικά τα όσα γράφονται στο άρθρο περί βιολογικού πολέμου που αναδημοσιεύσαμε από το Scientific American,στο περασμένο τεύχος, το άρθρο για τα μη-φονικά όπλα που αναδημοσιεύουμε σήμερα απ'το ίδιο περιοδικό ή το πρωτοσέλιδο δημοσίευμα της Wall Street Journal, στις 15/4/94, περί... βορειοκορεατικών "στρατοπέδων καταναγκαστικής εργασίας" που λειτουργούν στη ρωσική Σιβηρία ! (Το θαυμαστικό οφείλεται στο ότι τα "στρατόπεδα" περίμεναν τη λήξη του ψυχρού πολέμου και τον "θρίαμβο" της φιλελεύθερης νέας τάξης πραγμάτων για να αποκαλυφθούν...). Πληροφορίες του Αναρχικού μιλούν για ετοιμαζόμενη αμερικανική εισβολή - ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΩΝ - τον Ιούλιο-Αύγουστο...

ΡΟΥΑΝΤΑ
Ο πόλεμος ανάμεσα στους Χούτου και τους Τούτσι συνεχίζεται με αμείωτη ένταση. Σύμφωνα με τις επίσημες ανακοινώσεις, ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΚΥΜΑΙΝΟΝΤΑΙ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΕΚΑΤΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΕΣ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ! Και να σκεφτεί κανείς ότι η διάρκεια αυτής της κρίσης δεν είναι ούτε το ένα τριακοστό εκείνης της Βοσνίας...

ΜΗΝ ΠΑΡΑΞΕΝΕΥΕΣΤΕ.
ΟΙ ΧΟΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΤΟΥΤΣΙ
(τόσο οι λαοί,
όσο κι οι κυβερνήσεις τους)
ΔΕΝ ΔΙΑΘΕΤΟΥΝ
ΠΑΡΑ ΕΛΑΧΙΣΤΟ ΚΑΦΕ
ΓΙΑ ΠΟΥΛΗΜΑ...
ΚΑΙ Η ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΤΟΥΣ ΘΕΣΗ
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΟΜΒΙΚΗ...
ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΚΑΝ
ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ
ΠΡΟΣ ΕΞΑΓΩΓΗ...

ΕΙΝΑΙ ΛΟΙΠΟΝ ΦΥΣΙΚΟ
ΝΑ ΕΙΝΑΙ
Α Ν Υ Π Α Ρ Κ Τ Ο Ι
ΓΙΑ ΤΟΝ Ο.Η.Ε.,
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ,
ΓΙΑ ΤΙΣ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΕΙΣ,
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΙΡΗΝΙΣΤΕΣ...

ΟΥΓΓΑΡΙΑ
Για μιαν ακόμη φορά στην πρόσφατη ιστορία, η Ουγγαρία περνάει στη γερμανική σφαίρα επιρροής. Έτσι, μαθαίνουμε ότι η ουγγρική κυβέρνηση ζητάει κάθε τόσο απ'τον ΟΗΕ και το ΝΑΤΟ... να πάρουν δραστικότερα μέτρα κατά της Σερβίας.
Το "μάθημα", ωστόσο, έχει και κάποιο ευρύτερο περιεχόμενο, για όσους ασχολούνται με τη διεθνή κατάσταση :
Οπωσδήποτε οι γενικές προδιαγραφές του μέλλοντος καθορίζονται από την πολιτική και τα συμφέροντα των "μεγάλων" δυνάμεων. Η πολιτική αυτή, όμως, και τα συμφέροντα αυτά επηρεάζονται - τουλάχιστον - σε μεγάλο βαθμό απ'τα συμφέροντα και την πολιτική των "μικρών" περιφερειακών δυνάμεων.

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Σε σημείωση στα όσα έγραφε ο Noam Chomsky για το Μπουρούντι, που δημοσιεύθηκαν σε προηγούμενο τεύχος (90) του Αναρχικού, ο "δαίμων του τυπογραφείου" επέσπευσε κατά 2 ολόκληρα χρόνια το πραξικόπημα του Pinochet στη Χιλή, αλλάζοντας το 1971 σε 1973 και δίνοντας στον αναγνώστη την εντύπωση ότι ο Chomsky αναφερόταν σ'αυτό ήδη από το 1972 που κυκλοφόρησε το "Washington connection and third world fascism" !
Ο Chomsky αναφερόταν, βέβαια, στην ανάμειξη των ΗΠΑ στην πολιτική ζωή της Χιλής, πριν το πραξικόπημα, και στις λυσσαλέες προσπάθειες των ΗΠΑ να εμποδίσουν την εκλογή της Unidad Popular και του Salvador Allende, με την παροχή σκανδαλώδους υποστήριξης, όχι μόνο στους πολιτικούς του αντιπάλους (π.χ. στον χριστιανοδημοκράτη Frey), αλλά και στους στρατιωτικούς που προετοίμαζαν το πραξικόπημα της 11 Σεπτέμβρη 1973.
ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΠΟΥ ΤΟ ΠΡΟΣΕΞΑΝ ΚΑΙ ΜΑΣ ΤΟ ΕΙΠΑΝ

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΟΥ ΠΟΥΡΙΟΥ

Το Πουρί είναι ένα χωριό του Πηλίου κοντά στη Ζαγορά, που έχει γύρω στους 600 κατοίκους. Στο Πουρί εκφράζεται σήμερα με ιδιαίτερη ένταση, η σύγκρουση ανάμεσα στην πόλη και την ύπαιθρο. Η υπέρμετρη ανάπτυξη των αστικών κέντρων, του Βόλου στην προκειμένη περίπτωση, που βασίζεται στην καταλήστευση των φυσικών πόρων και την άγρια εκμετάλλευση της υπαίθρου, για μια ακόμη φορά, φανέρωσε το εγκληματικό της πρόσωπο.

Μια από της πηγές του Πουριού, η Λαγωνίκα, διεκδικείται σήμερα από τους δήμους Βόλου και Νέας Ιωνίας για να χρησιμοποιηθεί για την ύδρευση τους, μέσα από ένα συνοθύλευμα αποφάσεων του νομάρχη και με κύριο επιχείρημα την αξιολόγηση των "πραγματικών αναγκών" σε νερό του χωριού και της πόλης. Από το '90 οι δήμοι Βόλου και Νέας Ιωνίας θέλησαν να εντάξουν και την πηγή αυτή στο δίκτυο τους με κάθε τρόπο.

Οι πουριώτες αντιστάθηκαν από την πρώτη στιγμή σε κάθε προσπάθεια να χρησιμοποιηθεί το νερό της πηγής για την ύδρευση του Βόλου. Συγκρότησαν μέσα από συνελεύσεις του χωριού επιτροπή αγώνα για να συντονίσουν την αντίσταση τους. Μεταξύ άλλων πραγματοποιήθηκε αποκλεισμός της νομαρχίας το '90.

Η εκμετάλλευση του νερού προορίζεται κυρίως για τις ανάγκες μεγάλων βιομηχανιών στο Βόλο (ΑΓΕΤ, Coca-Cola) και όχι για τις πόσιμες ανάγκες των κατοίκων του Βολου και της Νεας Ιωνίας. Τέλος αυτού του είδους η τακτική έχει οδηγήσει ως τώρα στην ξήρανση όλων σχεδόν των πηγών της εσωτερικής πλευράς του Πηλίου.

Ετσι όταν το Σεπτέμβρη του '93, οι δήμοι του Βόλου προσπάθησαν να επεκτείνουν τα έργα προς τη Λαγωνίκα, οι κάτοικοι του χωριού προσπάθησαν να τα εμποδίσουν. Συνεπλάκησαν με ισχυρή δύναμη ΜΑΤ τα οποία έριξαν δακρυγόνα σε όλη την περιοχή για να τους διαλύσουν. Οι πουριώτες αντιστάθηκαν δυναμικά, τα ΜΑΤ αποχώρησαν αμέσως και το έργο σταμάτησε.

Ενα μήνα περίπου αργότερα, συνελήφθει ο Κώστας Πολυμέρου για απόπειρα ανθρωποκτονίας με βάση την μαρτυρία κάποιου συνταξιούχου αστυνομικού απο τη Ζαγορά. Για τη σύλληψη του χρησιμοποίησαν έναν ύπουλο τρόπο : τον κάλεσαν στο τμήμα για αλλαγή του στρατιωτικού απολυτήριου του και εκεί με βάση την υποτιθέμενη αναγνώριση του ρουφιάνου τον έδεσαν. Στην αναγνώριση αυτή βοήθησε και μια φωτογραφία που είχαν πάρει νωρίτερα σε μια επίσκεψη τους στο σπίτι του Πολυμλέρου. Τον μετέφεραν στο Βόλο αλλάζοντας 3 αυτοκίνητα φοβούμενοι τους συγχωριανούς του και από τότε είναι προφυλακισμένος. Αρχές Γενάρη του 94 ο Κωστας Πολυμέρου άρχισε απεργία πείνας και δίψας με αίτημα την αποφυλάκιση του. Μεταφέρθηκε στον Κορυδαλλό όπου διέκοψε την απεργία δίψας και μετά από συμβουλή του δικηγόρου του σταμάτησε και την απεργία πείνας. Αργότερα μεταφέρθηκε ξκανά στις φυλακές του βόλου όπου κρατείται μέχρι σήμερα ενώ δύο αιτήσεις αποφυλάκισης του έχουν απορριφθεί. Στο μεταξύ η επιτροπή αγώνα του Πουριού με την οικολογική κίνηση Βόλου οργάνωσαν πορεία στο Βόλο στις 20/1 με αιτήματα την άμεση αποφυλάκιση του Πολυμέρου και το σταμάτημα του έργου στη Λαγωνίκα. Στο διάστημα αυτό εξακολουθούσαν οι πιέσεις για το νερό με απειλές για τη σύλληψη των ηθικών αυτουργών των επεισοδίων και με την άσκηση μήνυσης στην κοινότητα λόγω της εμπόδισης του έργου. Παράλληλα έγιναν προτάσεις προς το χωριό να δοθούν διάφορα ανταλλάγματα (π.χ. επιδοτήσεις για τουριστική ανάπτυξη), προκειμένου να γίνει αποδεκτή η παραχώρηση του νερού. Οι πουριώτες αρνήθηκαν από την πρώτη στιγμή αυτές τις προτάσεις θεωρώντας ότι αυτό θα συμβάλλει στην καταστροφή της περιοχής και του πολιτισμού τους.

Τα ΜΜΕ έθαψαν την υπόθεση του χωριού. Τα ελάχιστα που γραφτήκαν γι' αυτή την ιστορία ήταν προσπάθειες συκοφαντησης και διαστρέβλωσης των γεγονότων. Αποκαλούσαν του πουριώτες άγριους που επιτέθηκαν στους εργατες της υπηρεσίας ύδρευσης του Βόλου, που ανέβηκαν στο βουνό για να "κάνουν τη δουλειά τους", ενώ τον Πολυμέρου τον αποκαλούσαν δυναμιτιστή. Με τη γνωστή λογική του αποπροσανατολισμού και της σύγχισης, προσέγγισαν τους Πουριώτες και δύο προοδευτικοί τεχνοκράτες για να τους προτείνουν εναλλακτικές λύσεις για το νερό. Παρουσιάστηκαν εκεί σαν παλιοί αριστεροί αγωνιστές με καλές προθέσεις, που όμως δεν έπεισαν το χωριό.

Στις 5\3 έγινε μια δεύτερη εκδήλωση,με σκοπό την ευρύτερη ενημέρωση για το θέμα του νερού και της κράτησης του Πολυμέρου, όπου έγιναν παρεμβάσεις κι από μέλη της επιτροπής αγώνα της Αραβυσσού, οικολογικές κινήσεις Βόλου και Λάρισας και ομάδες Αναρχικών από Αθήνα, Λάρισα, Βόλο και Θεσσαλονίκη. Μετά από πρόταση των Αναρχικών, ακολούθησε πορεία προς τις φυλακές Βολου.

Στην παραπάνω συνάντηση καταγράφηκε η αναγκαιότητα της συνεχούς και άμεσης

δράσης, χωρίς κανένα διαμεσολαβητή και δόθηκε η ευκαιρία για συντονισμό της δράσης των Αναρχικών στις παραπάνω πόλεις, με σκοπό την ενισχυση και δημοσιοποίηση του αγώνα του Πουριού. Τρεις εβδομάδες αργότερα έγινε συνέλευση στη Ζαγορά, για το συντονισμό της δράσης των χωριών του Πηλίου, που στο μέλλον θ'αντιμετωπίσουν το ίδιο πρόβλημα με το νερό. Στη συνέλευση αυτή, που ήταν ιδιαίτερα αγωνιστική, συμμετείχαν και Αναρχικοί από Θεσσαλονίκη και Λάρισα.

Ο αγώνας του Πουριού είναι αγώνας μιας τοπικής κοινωνίας που προσπαθεί να σωθεί από την επέκταση μιας πόλης και από τα διαπλεκόμενα οικονομικά συμφέροντα που υπαγορεύουν την εξάντληση των φυσικών πόρων και την ερήμωση της υπαίθρου. Τα αστικά κέντρα αποτελούν τους κόμβους διοίκησης, οικονομίας και στρατηγικής της εξουσίας. Η διατήρηση και ανάπτυξη τους βασίζονται στη χωρίς όρια εκμετάλευση φύσης και ανθρώπων μέσα κι έξω από τις πόλεις. Η ανάπτυξη μέσα από την πολιτική ΕΟΚ ,GATT, ξεζουμίζει οτιδήποτε αποφέρει κέρδος με φτηνό κόστος. Οι Πουριώτες αντιστέκονται στις επιταγές της εξουσίας διεξάγοντας εναν αυτοοργανωμένο αγώνα. Μην έχοντας πίστη σε κανένα κόμμα, σε κανένα παράγοντα, έχοντας περιθωριοποιήσει ακόμα και τον κοινοτάρχη που προσπάθησε να μεσολαβήσει ανάμεσα στο χωριό και τους δήμους, πήραν τον αγώνα στα δικά τους χέρια. Για ένα πράγμα είναι σίγουρο το χωριό: τα νερά της Λαγωνίκας θα μείνουν εκεί που είναι. Διεκδικούν δυναμικά να ζουν οπως αυτοί θέλουν και αρνούνται να αφήσουν το κεφάλαιο να ξεράνει τον τόπο τους, να αλλοτριώσει και να ερημώσει το χωριό.

Οι Πουριώτες έχουν να αντιμετωπίσουν μια σειρά από εχθρούς : δήμαρχοι, νομάρχης, δημοσιογράφοι, μπάτσοι και δικαστές, διεστρεβλώνουν και ποινικοποιούν τον αγώνα του Πουριού, φρουρούν και προωθούν το μοντέλο ζωής της πόλης. Υποστηρίζουν τις επιλογές εκείνες όπου κάθε περίπτωση κρίνεται με οικονομικούς όρους, υπέρ του κεφαλαίου. Γι'αυτούς το Πουρί και κάθε Πουρί είναι αδιάφορο αν θα εξαφανιστεί, όταν εξασφαλίζει έστω και μια πρόσκαιρη λύση στα συμφέροντα του κεφαλαίου.

Το Πουρί δεν είναι ούτε το πρώτο, ούτε το τελευταίο θύμα της ανάπτυξης. Μια σειρά από χωριά χρειάστηκε να υπερασπιστούν το νερό της περιοχής τους, απ'τη "διψασμένο" καπιταλιστικό πολιτισμό: η Αραβυσσός, το Καλοχώρι, ο Καλαμάς και άλλα. Το νερό είναι μόνο μια περίπτωση ληστείας. Η εκτροπή του Αχελώου, η εκμετάλλευση του Νέστου (ήδη δρομολογείται), η κατασκευή χιονοδρομικού κέντρου στον Ολυμπο, τα έργα της ΔΕΗ στον εθνικό δρόμο της Πίνδου, η οικοπεδοποίηση όλο και περισσότερων δασικών εκτάσεων, είναι κι αυτά όψεις των εκσυγχρονιστικών επιταγών που επιβάλλει το μοντέλο ζωής του αναπτυγμένου δυτικού κόσμου.

Το κεφάλαιο, τα οικονομικά συμφέροντα, ντόπια και ξένα, μέσα απο την κρατική εξουσία, τους δικαστές και τους μπάτσους, μέσα από τον ελεγχόμενο τύπο, αναπτύσονται και επεκτείνονται με κάθε τρόπο. Ο,τιδήποτε σταθεί εμπόδιο στην πορεία τους το πολεμούν. Η έκβαση αυτού του συνεχούς πολέμου εξαρτάται απ' όλους εμάς.

Ο "πόλεμος για το νερό" στο Πουρί δε θα τελειώσει έτσι εύκολα.Είναι κοινωνικός πόλεμος.

Στις 16 Απρίλη 1994, στο Βόλο, έγινε και νέα συγκέντρωση συμπαράστασης στον Κώστα Πολυμέρου. Οι συγκεντρωμένοι πήγαν ομαδικά στην τοπική φυλακή, όπου κρατείται το νέο θύμα της αστυνομικής μανίας του "σοσιαλιστικού" μας κράτους.

Σε όλο τον κόσμο, απ' όλους τους ανθρώπους, η σύγκρουση (ο αγώνας, η εξέγερση) ενάντια στην ανελευθερία της καταπίεσης και της τυραννίας και το τίμημα (το κόστος, οι συνέπειες) της σύγκρουσης αυτής, στην ατομική ζωή, στις σχέσεις με την κοινωνία και την φύση, μαζί με την προσφορά για την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ των ανθρώπων και της φύσης, που είναι ταυτόσημη με την καταστροφή του πολιτισμού, τα έργα, της κοινωνίας της εξάρτησης, της διαφθοράς και της σκλαβιάς... είναι... τα μακριά μαλλιά και τα γένια, το περίεργο «σουλούπι» και η ασυμβίβαστη συμπεριφορά, ένα σύνθημα με μαύρη μπογιά στον τοίχο, ένα μπουκάλι που σπάει και η φωτιά του να φωτίζει την νύχτα, οι μαύρες σημαίες μιας χούφτας «τρελλών» στο τεράστιο πλήθος των αδιάφορων ανθρώπων, ο πόνος και οι κραυγές των βασάνων και της αλληλεγγύης, τα δόντια που τρίζουν, η σφιγμένη γροθιά στο τεντωμένο ψηλά χέρι, τα δάκρυα της «μοναξιάς» η ανοιχτή αγκάλη, το χαμόγελο της ανιδιοτελούς προσφοράς και η θυσία... είναι... τα σημάδια, τα σημεία που ξεχωρίζουν, Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ, Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ, Ο ΑΝΑΣΤΕΝΑΓΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ... Η ΜΟΡΦΗ ΚΑΙ Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ, ΤΟ ΚΟΣΜΗΜΑ, ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ.

Αναστάσιος
εξ' έφεσης.
ΣΤΗ ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΕΥΡΕΣΗΣ ΤΩΝ ΣΚΟΥΠΙΔΙΩΝ
(εκδόσεις ΨΩΡΟΚΩΤΣΟΣ).